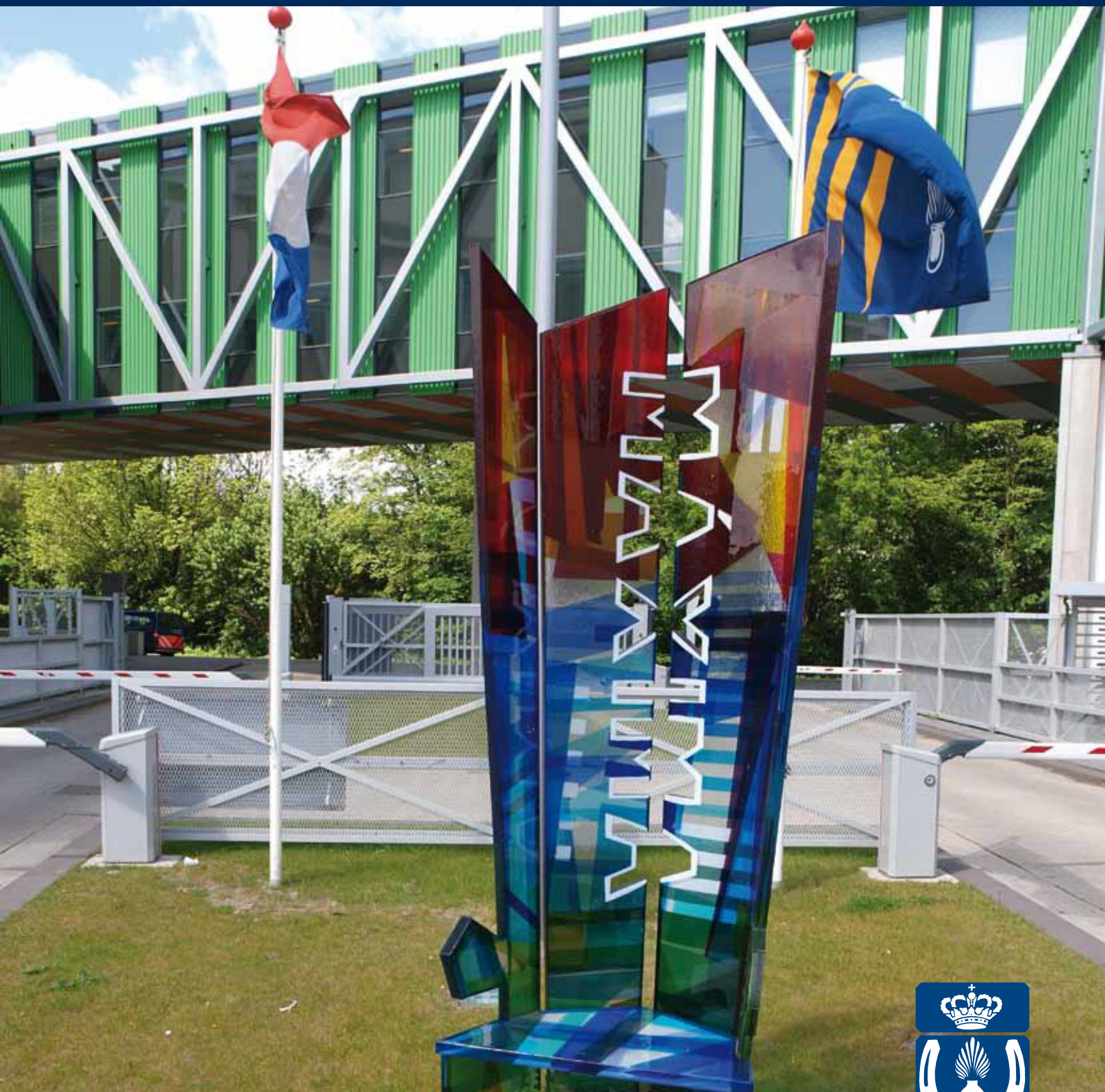

Marechaussee Contact

colofon

Marechaussee Contact is een uitgave van Stichting Marechaussee Contact en verschijnt zes keer per jaar.

De realisatie is in handen van de SMC-commissie:
Redactie, voorlichting en communicatie.

Redactie

Erik Boom
Roel Bouwman
Marion Broekhuizen-Klijnhout
Hardy Damen
Willem Geense
Frans Meijer
Jack Vlaming

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
0344-571256
redactiemc@gmail.com

Druk

Ten Brink, Meppel

Vormgeving

Content Innovators, Alphen a/d Rijn

Wijzigingen van adresgegevens

Begunstigersadministratie SMC
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
0341-257129
c.dboom@chello.nl

Kopij volgend uitgave

Voor informatie over het aanleveren van kopij graag contact opnemen met de redactie

Deadline

De deadline voor het inzenden van kopij voor de volgende uitgave van Marechaussee Contact is 24 juni 2015

inhoud

3	Observaties van de voorzitter
4	Nestelpennen, actuele berichten over de KMar
7	De geschiedenis van het Wapen
8	Agenda, activiteiten van en voor oud-marechaussees
10	Veteranenrubriek met allerlei informatie voor KMar-veteranen
14	Dienstplichtig marechaussee, 51 jaar later luitenant-kolonel b.d. KMar
18	De autobiografie van Pieter-Jan Poulusse
20	1940-1945
23	Reservisten 'doen' ook NL-doet
24	SMC-Allerlei
30	Personalia
31	SMC-Informatie

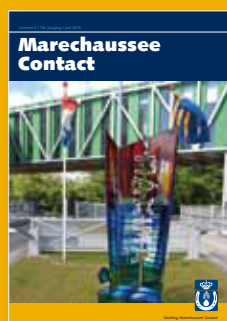

Foto omslag: Kunstwerk bij hoofdingang Koningin Máxima Kazerne. Het beeld heeft de naam 'De Troon van Máxima'. De troon staat symbool voor koninklijk en straalt toegankelijkheid, openheid en kleur uit. SMC-begunstigers waren hier op bezoek. Zie pagina 25

Observaties voorzitter

De periode van herdenkingen ligt weer achter ons. Op onze website hebben we uitvoerig stilgestaan bij de herdenking van het Englandspeel in Den Haag, de herdenking op het ereveld te Loenen en de Nationale Herdenking in Amsterdam. Bij de Nationale Herdenking wordt ook stilgestaan bij de ons tijdens vredesmissies ontvallen collega's. Ik moet daarbij altijd denken aan het gezegde: 'een volk dat zijn doden niet eert, heeft geen recht een volk te zijn'. Dat gezegde geldt onverkort ook voor ons als stichting en voor ons als organisatie. Op 11 juni mochten we voor onze jaarlijkse reünie 'Boerma / Plaizier - MP III' weer te gast zijn op Bronbeek. De groep was wederom kleiner dan vorig jaar. Als bestuur hebben we besloten om, ongeacht het aantal deelnemers, deze reünie te blijven organiseren. Met een kranslegging bij het KNIL-monument werd het officiële deel van deze dag afgesloten, daarna hebben allen genoten van de maaltijd en nog heel gezellig bijgepraat. We zijn nog net in staat geweest een verslag van deze bijeenkomst in dit nummer op te nemen.

Omstreeks het bij u op de deurmat vallen van dit nummer van ons blad, zal de landelijke Veteranendag te Den Haag plaatsvinden. Als Stichting zijn we daar natuurlijk ook weer aanwezig en nemen we onder andere deel aan het defilé. Veelal komt het Wapen (en dus ook SMC) er op televisie bekaaid vanaf, tegen de tijd dat onze collega's op het Buitenhof arriveren, komen de eerste detachementen al weer terug op het Malieveld en verschuift daardoor de aandacht van de regio naar die locatie. We hebben in het verleden tevergeefs geprobeerd daar verandering in aan te brengen. In ieder geval zullen we op onze eigen website wel ruim aandacht aan deze dag besteden.

In dit nummer komen de bouwactiviteiten op twee kazernes aan de orde. Op de Koningin Máxima kazerne nadert het sportcomplex haar voltooiing. Bijna zijn alle faciliteiten van het district Schiphol nu op deze kazerne ondergebracht. Als de schietfaciliteiten ook in gebruik kunnen worden genomen, kan de velen zo vertrouwde brigade Badhoevedorp worden afgestoten. In Apeldoorn is op de Koning Willem III-kazerne inmiddels weer heel veel werk verzet. We mochten ook dit jaar begunstigers met een rondleiding verblijden. Met bewondering is door hen ervaren dat alle verbouwingen plaatsvinden op een complex waar de opleidingen 'gewoon' doorgang vinden. Een compliment bij deze voor de project-leiding en alle betrokkenen!

De pantserwagens hebben na de Tweede Wereldoorlog een zeer prominente rol binnen de Koninklijke Marechaussee vervuld. In april is de door eerste-luitenant b.d. Hans de Vries over deze voertuigen en hun rol voor de bijstand geschreven brochure in Buren uitgereikt. Aan de aldaar aanwezige vrienden

den van ons museum zijn ook filmbeelden vertoond. Voor belangstellenden is bij Hans de Vries een DVD te bestellen waarop deze beelden nog eens in alle rust zijn te bekijken. Details daaromtrent kunt u in het in dit blad opgenomen artikel vinden.

De samenwerking van het Nationaal Militair Museum, het Marinemuseum, het Mariniersmuseum en ons museum binnen de Koninklijke Stichting Defensiemusea begint steeds intensiever te worden. Dit komt ook tot uiting in de externe presentatie. De nieuwe huisstijl hebben we onder andere al op 5 mei te Wageningen getoond. Recent is ook de lay out van de websites identiek gemaakt, kijkt u maar eens naar de vernieuwde website van ons museum. Daar is heel veel werk en tijd van onze webmaster Roel Bouwman in gaan zitten. Het resultaat mag er zijn!

In juli hoop ik de leeftijd van 65 jaar te mogen bereiken. Mede gelet op het overlijden van mijn echtgenote Willie in 2014, heb ik besloten om de functie van directeur van ons museum per 1 september a.s. neer te leggen. De vacature is inmiddels bekend gesteld, de eerste sollicitatiegesprekken zijn gevoerd. Ik verwacht dat in juli zal worden besloten wie mij te Buren gaat opvolgen.

De zomerperiode breekt weer aan. Vanaf deze plaats wens ik u allen een heel goede vakantie toe.

Ik wens u weer veel leesplezier.

Jack Vlaming
brigade-generaal b.d.
voorzitter SMC

Arrestaties door KMar in zaak mensenhandel en mensensmokkel

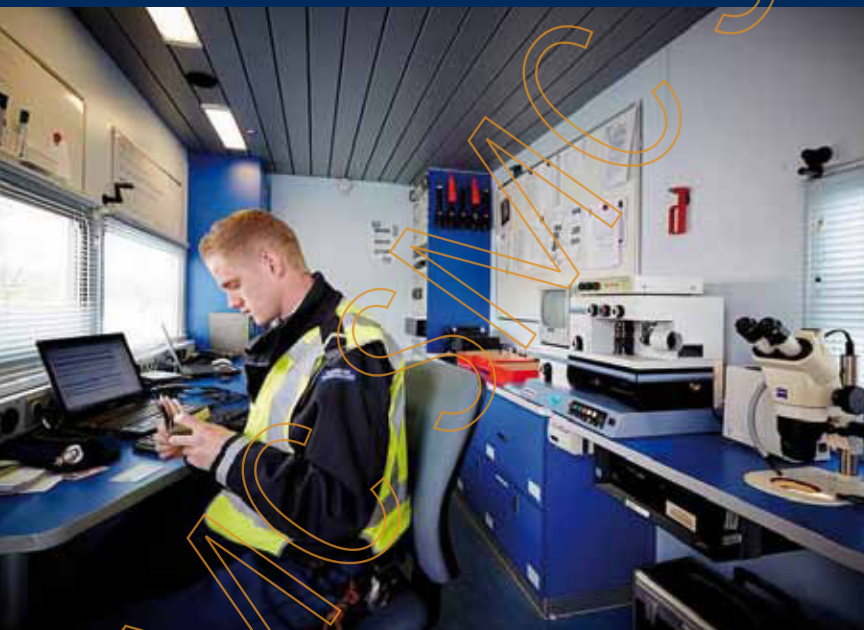
De Koninklijke Marechaussee heeft onlangs in Rotterdam drie mannen en één vrouw aangehouden als verdachten van mensenhandel en mensensmokkel.

Een rechteam van de brigade recherche van de Koninklijke Marechaussee startte in februari 2015 een onderzoek naar mensenhandel door Roemenen. Roemeense vrouwen werden door de organisatie via diverse internetsites geprostitueerd. Contact met klanten werd door één van de mannen onderhouden waarna ze op een ander adres werden ontvangen. Ook werden de vrouwen ingezet als escort. In andere gevallen werd een hotelkamer gehuurd en werden de klanten daar ontvangen. De vrouwen moesten twee derde van de inkomsten afdragen. Van het bedrag dat zij overhielden, moesten zij onder andere zelf de huur, beltegoed en eten betalen.

De Koninklijke Marechaussee heeft in dit onderzoek in Rotterdam drie Roemenen aangehouden als verdachten van mensenhandel. Op diverse locaties in Rotterdam werden panden doorzocht. De twee mannen en één vrouw in de leeftijd tussen de 35 en 40 jaar zijn inmiddels ingesloten.

Illegalen en valse documenten bij MTV controle

Bij een grote controle Mobiel Toezicht Veiligheid die de Koninklijke Marechaussee onlangs heeft uitgevoerd op de Rijksweg A-67 bij Venlo zijn in een touringcar drie illegale vreemdelingen en twee personen met valse identiteitsdocumenten aangehouden.

De Marechaussee controleerde bij deze MTV controle voertuigen in het grensgebied vanuit Duitsland. De reisdocumenten van de bestuurders en inzittenden van de voertuigen werden gecontroleerd om vast te stellen of deze personen Nederland in mochten reizen. In een internationale touringcar werd een Somalische man aangetroffen die in het bezit bleek te zijn van een vervalst Italiaans vluchtelingen paspoort. Een Egyptische man die in de bus zat, bleek in het bezit van een valse Franse ID kaart. Drie passagiers bleken illegaal Nederland in te reizen en zijn het vreemdelingen traject ingegaan. Zij kwamen uit Somalië, Egypte en Kosovo. De twee verdachten met valse documenten werden ingesloten.

Koperdieven

De Koninklijke Marechaussee heeft twee mannen aangehouden die onder andere verdacht worden van koperdiefstal.

Tijdens het Mobiel Toezicht Veiligheid op de A74 bij Venlo zagen marechaussees een bestelbusje rijden met een Roemeens kenteken. Het busje viel op doordat het achterover hing, vermoedelijk door een te zware belading. Toen de marechaussees het busje wilden controleren, reed de chauffeur echter door. Hij pleegde verschillende verkeersovertredingen en reed o.a. door een slagboom bij het ziekenhuis in Venlo. Na een korte achtervolging werd de bestuurder echter tot stoppen gedwongen. In de auto zaten twee mannen, 19 en 31 jaar uit Roemenië. De auto was volgeladen met koper. Beide mannen zijn aangehouden onder andere voor vernieling, maar ook als verdachte van heling c.q. diefstal. De verdachten zijn in verzekering gesteld. De marechaussee stelt een verder onderzoek in.

'Dure grap'

De Koninklijke Marechaussee heeft een 27-jarige man uit Breda aangehouden omdat hij bij de veiligheidscontrole aangaf dat er een bom in zijn tas zat.

Door de bommelding moesten de andere veiligheidscontroles bij de overige passagiers worden gestopt. Na zijn aanhouding en de daaropvolgende controle door de Marechaussee gaf de man aan dat hij de bommelding 'voor de grap' heeft gedaan. Voor het doen van de valse bommelding en het veroorzaken van de overlast op de luchthaven heeft het Openbaar Ministerie de man een boete opgelegd van € 750,- waarna hij zijn weg kon vervolgen.

Negen illegalen tussen lading ovens in Hoek van Holland

Onlangs heeft de Koninklijke Marechaussee op de doorlaatpost Hoek van Holland negen Albanese vreemdelingen aangetroffen tussen een lading ovens.

De Poolse chauffeur is aangehouden voor mensensmokkel. De Marechaussee controleerde met behulp van de migratiehond Kira een Poolse vrachtwagen op de doorlaatpost Hoek van Holland. Nadat de migratiehond aansloeg, werd de trailer geopend. Uit de vrachtwagen kwam een sterke koffiegeur die waarschijnlijk bedoeld was om de hond op een dwaalspoor te brengen. In een ruimte tussen de lading gestapelde ovens hadden zich negen vreemdelingen uit Albanië verschanst. Zij zijn het vreemdelingentraject ingegaan. De 40-jarige Poolse

chauffeur was onderweg om met de Ferry naar Engeland te gaan. Hij is aangehouden en ingesloten als verdachte van mensensmokkel.

Slikkerstoilet - hoe werkt het eigenlijk?

De Arrestanten- en Passantenwacht (APW) van het district KMar Schiphol heeft een uitgebreid takenpakket binnen de muren van het Justitieel Complex op Schiphol.

Eén van de taken is het bedienen van het zogenaamde slikkerstoilet. Op één van de in totaal drie beschikbare toiletten moeten aangehouden drugskoeriers hun behoefte doen, zodat eventuele bewijslast - ingeslikte bolletjes met drugs dus - onderschept kan worden. Verdachten worden zolang als nodig ingesloten op het justitieel complex. Pas als ze drie keer schone ontlasting hebben geproduceerd, worden ze aan Justitie overgedragen. De medewerkers van de APW begeleiden de verdachten van en naar het toilet. Daarnaast tellen ze de bolletjes handmatig en zorgen ze ervoor dat de bewijslast veilig wordt opgeslagen.

Verdachten met vervalste reisdocumenten aangehouden

In IJmuiden zijn onlangs twee verdachten die wilden uitreizen met vervalste reisdocumenten aangehouden door de Koninklijke Marechaussee.

Een man gaf de marechaussee, die de grenscontrole uitvoerde, een Italiaans reisdocument. Bij onderzoek bleek dit document vervalst. De man wilde uitreizen naar Engeland. Uit nader onderzoek kwam vast te staan dat de man een 19-jarige Albanees is. Hij is aangehouden en in verzekering gesteld.

Een tweede man meldde zich bij de balie van de ferry naar Engeland. Een medewerkster van de ferry had haar twijfels over de echtheid van het reisdocument en schakelde de Koninklijke Marechaussee in. Het reisdocument bleek inderdaad vervalst. De verdachte is een 22-jarige man eveneens uit Albanië. Hij is aangehouden en in verzekering gesteld.

Beide verdachten werden voorgeleid bij de Rechter Commissaris.

Verscherpt toezicht militaire oefenterreinen

De komende maanden wordt door de Koninklijke Marechaussee strenger gecontroleerd in de militaire oefenterreinen in West-Brabant. Dit om overlast van onder meer drugs- en zwerfvuil, crossers en loslopende honden tegen te gaan.

In de militaire terreinen is veel overlast van motorcrossers. Ze vernielen het terrein en verstoren de rust van grondbroeders, amfibieën en reeën die hun jongen gaan werpen. Mountainbikers die buiten de paden gaan, vernielen de jonge aanplanting. Honden lopen vaak niet aangelijnd.

Tweemaal is een oefenende militair door een loslopende hond gebeten. Wilde dieren worden door honden opgejaagd of doodgebeten. Wekelijks rent opgejaagd wild de weg op en wordt aangereden. Het doel is om de overlast terug te brengen. Er wordt bij de ingang van de oefenterreinen aangegeven wat niet toegestaan is.

Personen die zich hier niet aan houden kunnen een boete verwachten. Opgelegde boetes kunnen variëren tussen de € 40 en € 500.

De Koninklijke Marechaussee en de pantserwagens voor de bijstand

In april is in het museum brochure 45 gepresenteerd, 'De Koninklijke Marechaussee en de pantserwagens voor de bijstand.' De schrijver, eerste-luitenant b.d. H.J. de Vries is, als voormalig commandant van het pantserwagenpeloton Koninklijke Marechaussee Zuid-Holland en later als de landelijk coördinator pantserwagenpelotons bij het Bureau Bijstandseenheden van de Staf Koninklijke Marechaussee, vele jaren intensief betrokken geweest bij de ontwikkeling en inzet van de pantserwagens. De aflevering van deze reeks gaat kort in op het begin van de pantserwagens bij de Koninklijke Marechaussee (KMar). Als u meer wilt lezen over de pantserwagens bij de Koninklijke Marechaussee, kunt u bij het museum de betreffende brochure bestellen / kopen.

De Koninklijke Marechaussee in Engeland

In Engeland, tijdens de Tweede Wereldoorlog, hebben leden van de KMar die ondergebracht waren bij de Koninklijke Nederlandse Brigade (de latere Prinses Irene Brigade) voor het eerst kennis gemaakt met het fenomeen pantserwagens. Onderdeel van deze brigade was een compagnie mobiele marechaussee die enkele weken na oprichting al werd omgezet in een eskadron pantserwagens en werd uitgerust met de Humber Light Reconnaissance Car Mk12 (Humberette)

Na de oorlog

Na de oorlog werd het Wapen der Koninklijke Marechaussee weer opgebouwd en bij 'Beschikking nopens het Wapen der Koninklijke Marechaussee' van 1 augustus 1945 werd onder andere in artikel 2 opgenomen dat de taak van het Wapen der Koninklijke Marechaussee bestond uit: 'Het voorbereiden tot en het geven van militaire bijstand aan de politie in het geval van oproerige beweging, van samenscholing of andere stoornis der openbare orde of van ernstige vrees voor het ontstaan daarvan.'

Bij brief van 8 oktober 1945 deelde de minister van oorlog mede, dat voor het uitvoeren van deze taak, het Wapen der Koninklijke Marechaussee moest worden georganiseerd in 'eenheden (eskadrons) in de eerste plaats bestemd waren voor het verlenen van militaire bijstand.' Het zou uiteindelijk gaan om driehonderd man die waren georganiseerd in een Mobiele Afdeling.

De commandant van deze afdeling (luitenant-kolonel C.F. Pahud de Mortanges) begon met het aanwerven van het benodigde kader. Hij koos hiervoor onder andere een drie officieren en een aantal onderofficieren, die de veldtocht van de Brigade 'Prinses Irene' hadden meegemaakt. Vervolgens werden instructeurs opgeleid bij troepenonderdelen voor de pantserwagens. In maart 1946 was hij zover gevorderd dat de opleiding voor jong personeel kon beginnen. Er werden toen 240 jonge marechaussees bij zijn onderdeel ingedeeld.

De opleiding werd krachtig ter hand genomen, maar moest enkele keren worden onderbroken in verband met daadwerkelijke inzet.

Otter op museumplein Amsterdam tijdens Koninginnedag net na de tweede wereldoorlog 4647

Otter op KW-III

Zo verleenden zij, gedurende twee maanden, bijstand aan de gemeentepolitie van Rotterdam.

De voorlopige samenstelling van de mobiele afdeling werd vastgesteld bij beschikking van 29 oktober 1946. Zolang er geen positionele of militaire bijstand moest worden verleend, bestond de afdeling uit: een staf, een eskadron pantserwagens, een ondersteuningscompagnie, een hulperstelplaats en een motorschool.

De mobiele afdeling werd op de Koning Willem III kazerne te Apeldoorn ondergebracht.

Op 1 april 1948 werd het Depot Koninklijke Marechaussee opgericht, in welk onderdeel alle opleidingen werden samengevoegd; dit depot werd in de Koning Willem III kazerne gehuisvest.

De mobiele afdeling werd opgeheven; er werden toen maatregelen getroffen om bij iedere divisie voor het verlenen van bijstand met spoed een eskadron te kunnen vormen.

De Otter bij de Koninklijke Marechaussee

De Koninklijke Marechaussee had al vanaf haar bestaan in 1814 veel bijstand geleverd en vele ordeverstoringen de 'kop in gedrukt'. In de periode van en na de tweede wereldoorlog kwam er aan de praktische dienst te paard een einde en was de Otter het middel bij uitstek om verstoringen van de openbare orde tegen te gaan.

De gepantserde GMC Otter I verkenningsauto was het nieuwe naoorlogse paradepaard van de Koninklijke Marechaussee.

Het grote pluspunt van de Otter lag in zijn snel(!) en verrassend optreden. Bovendien had het gebruik van een pantserwagen een vernietigend effect op het moreel van 'kwaadwilligen'. De Otter was gedurende de Tweede Wereldoorlog door de geallieerden op grote schaal geproduceerd.

In 1946 betrok de Koninklijke Marechaussee haar eerste exemplaren uit surplus voorraden. De Otter bezat een viertakt benzinemotor en was normaliter alleen uitgerust met een lichte mitrailleur. Het was weliswaar mogelijk een antitankgeweer aan te brengen, maar dat ging ten koste van de radio-installatie. Deze pantserwagen was ook uitgerust met een rookwerper, geschikt om een zogenaamde rookkaars 80 tot 100 meter voor zich uit te werpen.

Wanneer de Koninklijke Landmacht van de Otter, als verkenningsvoertuig, overstapt op het pantserupsvoertuig M113-A1-C&V, volgt de KMar. Dit Commando en verkenningsvoertuig (C&V) bood net als de Otter ruimte aan drie personen. De overstap naar de M113, betekent het einde van de Otter in 1971.

27 juli 2016

Vooraankondiging

De beroepslichting 1966-4 is bezig met de voorbereidingen van de vijfde reünie. In 2016 is het vijftig jaar geleden dat ze elkaar voor eerst hebben ontmoet op de Willem III in Apeldoorn. De reünie zal worden gehouden op 27 juli 2016.

Locatie: Hoogstwaarschijnlijk Apeldoorn of Buren

Informatie/aanmelden: Walther Hoosemans | **email:** walther.hoosemans@hetnet.nl / telefoon: 06-30140140.

4 september 2015

Reünie 27e wachtmeesterkursus

De mannen met partner van 1969-1970 komen na vijf jaar weer bij elkaar op vrijdag 4 september 2015 in de gemeente Steenwijkerland in de 'Kop van Overijssel'.

Informatie: Fred Martens | e-mail bezembek@ziggo.nl | telefoon 0527-291858.

13 september 2015

Kunstmarkt en Jazz te Buren

Internationale kunstmarkt in de tuinen van het Marechauseemuseum en Jazz in Buren

Locatie: Weeshuiswal 9 | 4116 BR Buren |

Openingstijden: 12.00 tot 17.00 uur

Informatie over markt: www.kunstmarktbur.nl

Museum: www.marechauseemuseum.nl

Bezoekers aan de kunstmarkt krijgen korting op de entreeprijs van het museum.

25 september 2015

Reünie A-school-eskadron beroeps KMar 1975-5 te Apeldoorn

Op 25 september 2015 houdt deze lichte een reünie. Hoewel de organisatie alle 1975-5' ers heeft getraceerd en aangeschreven, vermelden we op hun verzoek hier de definitieve locatie.

Locatie: Koning Willem III kazerne Apeldoorn

Aanvang: 12.00 uur

26 & 27 september 2015

Reünieweekend Unifil te Doorn

Ex KMar-personeel dat bij Unifil in Libanon gediend heeft wordt verzocht dit evenement alvast in de agenda te vermelden: Zaterdag 26 en zondag 27 september wordt er weer een reünieweekend gehouden.

Locatie: De Basis Doorn

Informatie: volgt

29 oktober 2015

Algemene SMC-reunie te Harskamp

De jaarlijkse Algemene Reünie van de Stichting Marechaussee Contact zal plaatsvinden op donderdag 29 oktober 2015, wederom in Partycentrum 'De Molen' aan de Molenweg 12 in Harskamp.

Informatie

Deze reünie is primair bestemd voor begunstigers(sters) van de Stichting Marechaussee Contact, zoals: leden en oud-leden van het Wapen der Koninklijke Marechaussee (oud-beroeps, oud-dienstplichtigen en burgerpersoneel); oud-leden van het Korps Politietroepen, oud-leden van het voormalig Korps Militaire Politie / Koninklijke Marechaussee in Nederlands-Indië, als ook voor de echtgenotes / partners van de hiervoor aangegeven personen.

Aansluitend aan de lunch zal een lezing/presentatie worden verzorgd; het onderwerp is nog niet bekend maar zal zeker in het programmaboekje worden opgenomen.

Dit jaar zal, bijzondere omstandigheden voorbehouden, weer militair vervoer worden ingezet vanaf NS station Ede-Wageningen naar 'De Molen' en v.v. Afspraken hierover zijn inmiddels gemaakt.

Kosten

De bijdrage aan deze reünie is voor begunstigers SMC als ook voor hun partners, vastgesteld op € 15,00 per persoon.

Ook niet begunstigers van SMC worden in de gelegenheid gesteld deze reünie te bezoeken; zij kunnen deelnemen voor € 25,00 per persoon.

Aanmelding

Aanmelding voor deze reünie door overmaking van de respectievelijke bedragen op ING-bankrekening nummer NL22 INGB 0007 5300 25, t.n.v. Reünievereniging Marechaussee Contact, Walstro 33, 1273 BH Huizen, onder vermelding van 'Reünie Harskamp'. De bedragen dienen uiterlijk op 20 oktober 2015 te zijn bijgeschreven en worden verwerkt in volgorde van binnenkomst. Bij internetbankieren tevens uw huisadres vermelden. Gezien de betalingscondities geldt dat betalingen niet kunnen worden gerestitueerd bij afzegging van deelname na 20 oktober 2015.

Wanneer deelnemers zich een een dieet moeten houden, kan dit bij de aanmelding worden vermeld.

Het programma met routebeschrijving wordt de deelnemers ongeveer 2 weken voor de reünie toegezonden

Weduwen

Weduwen kunnen deze reünie op kosten van de Stichting bijwonen. Reiskosten zijn wel voor eigen rekening. Zij dienen zich uiterlijk 20 oktober 2015 te hebben aangemeld bij de voorzitter van de reünievereniging Roel Gras (zie colofon).

8 oktober 2015

Reünie dienstplichtigen 1955-4 te Buren

Op 8 oktober 2015 houdt deze lichte weer een reünie. En wel een jubileumreünie! Het is dit jaar precies zestig jaar geleden dat 1955-4 zich meldde bij de Koninklijke Marechaussee.

Locatie: District KMar Schiphol

Informatie/aanmelden: Cees de Steur | 070 3271138 | email: Ceesentinydesteur@ziggo.nl

6 november 2015

Reünie dienstplichtigen 1973-5 en -6 te Apeldoorn

Op 6 november 2015 organiseert de ARO- en Kaderklas van de opleidingen 1973-5 en 1973-6 hun vijfjaarlijkse reünie. Tijdens twee eerdere reünies hebben de leden van deze klassen elkaar al weer eens ontmoet en gesproken.

Locatie: Koning Willem III-kazerne Apeldoorn

Organisator/Informatie/aanmelden: Andries van der Honing mobiel 06 54914030 | email: het.engelsspan@gmail.com

19 november 2015

Reünie beroepslichting 71-6 te Buren

De mannen van beroepslichting 71-6 komen op donderdag 19 november 2015 bij een.

Locatie: Marechausseemuseum Buren. Nadere informatie volgt.

Informatie/aanmelden: Piet Noorlander | email: piet.noorlander@politie.nl

SMC-veteranen op weg naar de Dam

Het begint allemaal met een oproep in het SMC-blad van onze SMC-coördinator Fred Driessen om je als deelnemer op te geven voor het erecouloir bij de Nationale Herdenking op de Dam te Amsterdam. Dan is het wachten op een - bevestiging deelname - van het Veteranen Platform. Uiteindelijk kregen zeven SMC'ers de uitnodiging thuis gestuurd. Eén van hen doet verslag:

De Basis

Zaterdag 21 maart vond de eerste bijeenkomst plaats van alle deelnemers bij De Basis in Doorn. Na de ontvangst met een broodjeslunch, startte het programma met diverse presentaties en sprekers. Elke veteraan kreeg de gelegenheid zich voor te stellen en de vraag te beantwoorden wat zijn of haar motivatie was om deel te nemen aan het erecouloir. Dat leverde indrukwekkende verklaringen op. Daarna ging elke veteraan op de foto. Ook werden de hoofddeksels en medailles gecontroleerd en beoordeeld. Na afloop keerden we huiswaarts met de mededeling dat we ons moesten melden op zaterdag 18 april op het Marine Etablissement Amsterdam (MEA), in het juiste veteranentenuue met de grootmodel onderscheidingen.

MEA

Deze dag is voor iedereen verplicht, anders geen deelname aan het erecouloir. De ontvangst was om 10.00 uur met koffie en cake. Daarna volgden we het programma: praktische en ceremoniële zaken. De herdenkingspresentatie was tot op de minuut nauwkeurig. Het bleek niet om een gezellige reünie te gaan, maar om een strak en serieus optreden. Van de veteranen werd uiterste discipline verwacht, want je vertegenwoordigt wel een speciale groep. Daarna konden we even 'bijkomen' onder het genot van een goed verzorgde lunch. Het middagprogramma bestond uit tenue-inspectie en exercitie. Dan kom je snel tot de conclusie dat je met vier krijgsmachtdelen te maken hebt, die hun eigen exercitie hebben geleerd.

Eén exercitiereglement

Aangezien we nu één exercitiereglement hebben, oefenden we veel in marcheren. En leerden we allemaal te wennen aan

Postactieve veteranen v.l.n.r. Jaap Gatsma, Richard Keereweer, Ben Langedoen, Thorold Wevers, Hennie Kieneker en Cees van Ingen (de overigen zijn actief dienende marechaussees)

Elk jaar een lang lint van veteranen aan weerszijden op de Dam

één soort commando met de daarbij behorende bewegingen. Er werd veel gelachen als het fout ging. Maar we werden stiller en het ging ineens veel beter. De motivatie straalde er van af. We leken wel een peloton rekruten in opleiding. Ook werd het groeten beoefend, want tijdens de kranslegging door de Koning en Koningin, sta je ongeveer zeven minuten in de houding terwijl je ook nog de eregroet brengt. Je zag duidelijk dat de arm bij enkele veteranen na een aantal minuten ging 'hangen'. Maar met de juiste correcties en aanwijzingen bereikten we bij iedereen het gewenste resultaat. Na een leerzame dag keerden we huiswaarts met de mededeling dat wij op maandag 4 mei om 15.00 uur weer aanwezig moesten zijn op het MEA.

Laatste check

Dan is het eindelijk zover, het verzamelpunt was het VVV-kantoor voor het Centraal Station. Om 14.30 uur vertrokken we met bussen onder begeleiding van KMar-motorrijders naar het MEA. Daar aangekomen moesten we ons melden bij de detachementscommandant. Eerst kregen we een aanwezigheidscheck om, indien nodig, de eventuele reserves nog in te kunnen zetten. Vervolgens met zijn allen naar buiten, opstellen op lengte, en daarna weer exercitie. Maar nu gezamenlijk met de erecouloirs van de vier krijgsmachtdelen zodat we één geheel hadden, in de volgorde zoals we op de Dam zouden staan. Na de generale repetitie konden we genieten van een goed verzorgde rijstmaaltijd op het MEA.

De Dam

Om 18.20 uur vertrokken de erecouloirs met bussen onder KMar-begeleiding naar het Damrak. Daar aangekomen, moesten we ons met tweeën opstellen. Als eerste het erecouloir van de Koninklijke Marine, gevolgd door de Koninklijke Landmacht, Koninklijke Luchtmacht, Koninklijke Marechaussee, de veteranen van het Veteranen Platform en als laatste de veteranen van het Veteraneninstituut. Onder begeleiding van de Amsterdamse politie marcheerden we naar de Dam. Ter hoogte van het monument werden we in een linker- en een rechterrij gesplitst richting het Paleis. Tijdens het lopen moes-

ten we halt houden bij een geel merkteken op het plaveisel, zodat we op de juiste afstand van elkaar stonden. Het was nu 19.00 uur en daar sta je dan na alle voorbereidingen.

Dik twee uur

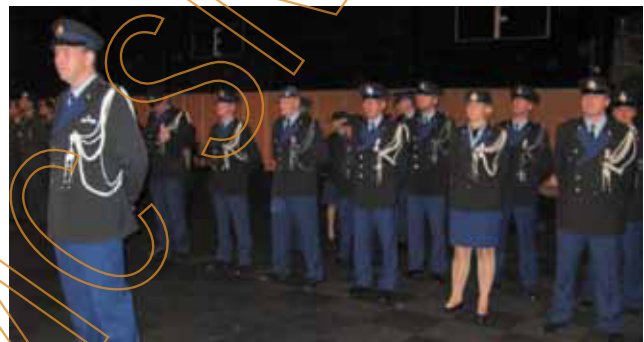
Via grote videoschermen kon je de kerkdienst volgen. Na de kerkdienst begaven de gasten zich, via het erecouloir, naar hun zitplaats bij het monument. De Dam was inmiddels vol gestroomd met publiek. Als deelnemer van het erecouloir sta je wel geheel vooraan en kun je alles goed en van dichtbij meemaken. Dan komt het moment dat de Koning en Koningin

de Dam betreden en richting het monument lopen. De erecouloirs krijgen van hun commandant het commando 'brenge eregreet'. Na alle kransleggingen en toespraken kregen we om 21.15 uur het commando 'afmars'. De eerste passen gingen wat moeizaam na het lange staan, maar onder applaus van het nog aanwezige publiek marcheerden we richting Damrak waar de bussen klaarstonden voor het vervoer naar het MEA. Of we konden te voet richting centraal station huiswaarts keren. Het was een geweldige ervaring dit te mogen meemaken en een ieder was zich er van bewust dat alle voorbereidingen niet tevergeefs waren.

Postactieve veteranen bij medaille-uitreikingen

Het verzoek van het Veteranen Platform om een delegatie postactieve veteranen uit te nodigen bij medaille-uitreikingen is ingewilligd.

De eerste medaille-uitreiking was op 23 april 2015 in Venray. De SMC-redacteur en SMC'er Joop Vochteloo togen er heen en sloten zich aan bij de vier oudgedienden van de Koninklijke Luchtmacht. Een speciale plek op de tribune viel hen ten deel. De evenementenhal werd omgetoverd tot een waar spektakel met veel militaire muziek en diverse speeches zoals die van Chef Defensie Staf, de generaal Middendorp. Aangetroten stonden de honderden militairen die in het laatste jaar (2014-2015) dienst hadden gedaan bij de missie 'Active Fence' in Turkije, de Patriot (grondgebonden luchtverdedigingstrijdkrachten) tegen het gevaar sedert 2013 vanuit Syrië op de zuidelijke Turkse stad Adana. Gelukkig kregen ze

In vak F stond het KMar-detachement onder leiding van kap Muller

alleen 'fireballs' op het beeldscherm en bleven de raketten in hun afvuurrichting. De KMar verrichtte er militaire politiediensten. Zij kregen de 'Active Fence' - herinneringsmedaille.

Steenrode baretten weer bij elkaar

De Identiteitsgroep Steenrode Baretten (ISB) van de Bond van Wapenbroeders hield de 3e lustrumreünie op de Oranjekazerne in Schaarsbergen. Als 'special' was er een buitengewone vlaggenparade. In top gingen nationaliteitsvlaggen van Israël, Verenigde Staten, Egypte en Nederland. Op deze vrijdag de 10e april schitterde de zon prachtig op het square neer waar de troepen stonden aangetreden, de één in uniform en de ander in burger. Het Trompetterkorps Koninklijke Marechaussee (TKKMar) verzorgde de muzikale omlijsting. In de Sinai-periode (1982-1995) deden per jaar bijna honderd marechaussees voor zes maanden dienst bij de MFO (Multinational Force and Observers). Maar er waren meer KMar-facetten. Zo maakten twee SMC'ers (Gatsma en Akersloot) deel uit van de ISB-banierwacht en stuurde adjudant-onderofficier Van Horen een peloton aan. Bij de één minuut stilte herdacht men de gestorven leden sedert vorig jaar, onder meer onze generaal-majoor b.d. Diederik Fabius die er de eerste commandant 'Force Military Police Unit' was (1982-1983). Naast de oorkondes voor trouw ISB-lidmaatschap (vijf, tien, vijftien of twintig jaar), was er lof voor de

Veel (oud-) KMar-personeel onder de ruim 250 ISB-reünisten

voorzitter, de luitenant-kolonel b.d. Jacobsz, die binnenkort gaat aftreden. Na de lunch was er nog volop gelegenheid voor het aanhalen en verstevigen van de banden. Er was veel (oud-) KMar-personeel onder de ruim 250 reünisten.

Herdenkingsbijeenkomst in De Nieuwe Kerk

Er zijn meer marechaussees op en rond de Dam: de dubbel-post voor het Paleis, CKMar als één van de vier Operationele Commandanten en vele anderen.

In De Nieuwe Kerk ook de SMC-redacteur met oorlogs-veteraan (Binnenlandse Strijdkrachten) Jan van den Berg. Hun auto stond al vóór 18.00 uur bij de Bijenkorf (€ 26,00 voor een paar uur), bij de toegang tot de kerk eerst de veiligheid-check en daarna aansluiten in de lange rij van genodigden. Hun plaats was uitzichtloos achter het zangkoor, maar ze kregen een andere plek vooraan. De herdenking bestond uit orgelspel, het Nationaal Vrouwen Jeugdkoor, de voordracht 'Wij van na de oorlog' van Ian Buruma en de 'Overweging' van hoofdkrijgsmachtpredikant Klaas Henk

De minister-president houdt de toespraak bij het Nationaal Monument in een lustrum jaar

Nationaal Vrouwen Jeugdkoor met dirigent Wilma ten Wolde

Ubels. Het slot liep niet goed: het koor zong het eerste terwijl de genodigden het zesde couplet van het Wilhelmus uit het programmaboekje verkondigden. Nadat de Koning en de Koningin de kerk hadden verlaten, mochten de anderen door de veteranenhaag naar hun zitplaats bij het monument. De SMC'ers in vak E naast de plaats waar het Koninklijk Paar zou gaan staan. Na de twee minuten stilte, de kransleggingen en een tweetal sprekers - leerling Isa Hamerlinck uit Middelburg en minister-president Mark Rutte - volgden de SMC'ers het defilé met een aangereikte bloem van Scouting Nederland. Tot slot was er nog een kop koffie in hotel Krasnapolsky. Het was een waardige avond.

Bevrijdingsdefilé Wageningen

Traditiegetrouw staat Wageningen op 5 mei op zijn kop voor onder meer het bevrijdingsdefilé door de stad.

Zo'n tweeduizend veteranen, oud en jong, uit het buiten- en het binnenland, te voet marcherend of in historische voertuigen gezeten. Van hen zijn nog tweehonderd veteranen die bij WO II betrokken waren. Historische vliegtuigen in de lucht en vooraf de herdenkingsdienst in de Johannes de Doperkerk met de SMC'ers Pieter Verhage en Charles Besançon. Langs de route volle tribunes met burger- en militaire autoriteiten en anderen. Veel muziek van met name de doedelzakkorpsen, ook vlaggen en banieren zoals de MFO-banier in handen van Jaap Gatsma. In het Libanon-detachement ontwaarde onze fotograaf de SMC'ers Cor Vogelaar, Jan Koops en Cees van Ingen. Wat een prachtige dag!

Historische Tamboerkorps KMar met daarachter het Libanon-detachement

Veteranendag Marechaussee 2015

Commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens, nodigt zijn veteranen, jong en oud, beroeps en dienstplichtig, postactief of nog in dienst, uit voor de 16e Veteranendag KMar op vrijdag 2 oktober 2015 van 09.30 tot 15.30 uur op de Koning Willem III-kazerne in Apeldoorn.

Thema

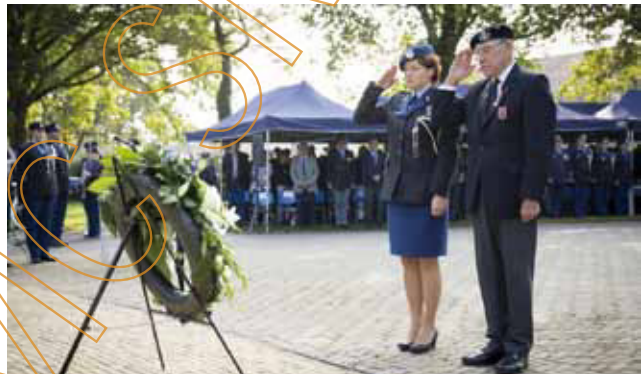
De projectorganisatie heeft aan dit samenzijn het thema '30 jaar Libanon' meegegeven. In november 1985 kwam de laatste Nederlandse militair uit Libanon terug, waar Nederland vanaf 1979 deel uitmaakte van UNIFIL (United Nations Interim Force In Lebanon). KMar-personeel verrichtte er militaire politiediensten vanuit de Brigade KMar in Harriss of men was geplaatst bij de 'Military Police Company' (MP-Coy) van het UN-hoofdkwartier in Naqoura. Op deze vrijdag zijn enkelen gekleed in het gevechtspak van toen en komt de Nederlandse UNIFIL Vereniging met UN-voertuig(-en) en een Libanon-checkpoint. Acte de presence geven: het Trompetterkorps Koninklijke Marechaussee, ruiters, brigade buitenlandmissies, re-enactors en vele anderen. Centraal staat: elkaar ontmoeten en de veteranenbanden aanhalen of verstevigen.

Aanmelden

Voor de postactieve veteranen volgen nog nadere richtlijnen in het veteranenblad Checkpoint van juli/augustus. Onder hen wordt nadrukkelijk ook verstaan de oudgedienden bij het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie. Nieuw is dat men zich digitaal moet aanmelden via Mijn Vi (eerst registreren) op de website veteraneninstituut.nl/diensten/direct-regelen. Het Veteranenloket onder 088-3340000 kan u helpen, indien u geen internet heeft. De veteranen in actieve dienst dienen zich aan te melden via het e-mailadres veteranendag.kmar@mindef.nl. In september ontvangt men het programmaboekje dat tevens dienst doet als toegangsbewijs voor de kazerne. Er is busvervoer geregeld van en naar het station NS, zo ook consumptiebonnen en een herinneringsbon. Voor meer informatie kunt zich telefonisch wenden tot opperwachtmeester Ari Buikema van de projectorganisatie: 06-20630242.

In de tent is er aandacht voor de speech van genmaj Harry van den Brink (Foto Rob Gieling)

Na de kranslegging salueren beide kransleggers (Miriam Weimar en Bert Visscher) (Foto Rob Gieling)

Zonnige drukte voor de veteranentent op het square (Foto Rob Gieling)

Nederlandse Veteranendag

Als dit blad op uw deurmat ploft, is er zaterdag 27 juni de 11e Nederlandse Veteranendag in Den Haag. Deze oogt grootser dan ooit. Naast de vertrouwde programmaonderdelen (Ridderzaal, Binnenhof, het veteranendefilé afgenomen door koning Willem-Alexander en de samenkomst voor jong en oud op het Malieveld) komt er een tekenwedstrijd voor kinderen, een 'Wall of Honour' (zie de website www.dewitteanjer.nl), een muzikaal optreden van Anita Meijer en Ellen ten Damme, aandacht voor de Veteranen top 50, de terugkeer van de musea op het Malieveld, alsmede het thema 30 jaar Libanon en de uitreiking van de Nobelprijs VN-militairen aan een UNIFIL-detachement (United Nations Interim Force in Lebanon).

Dienstplichtig marechaussee later luitenant-kolonel b.d.

Vanaf het eerste artikel dat ik over dienstplichtige marechaussees voor Marechaussee Contact mocht schrijven, maakte ik kennis met oud-marechaussees die tijdens hun dienstplicht een enigszins van het gemiddelde afwijkende dienstdaar maakten. Al die tijd werkte ik in de SMC-redactie samen met een collegaredacteur op wie deze beschrijving meer dan van toepassing is. Voor dit - mijn voorlaatste bijdrage aan ons mooie blad - artikel trok ik de stoute schoenen aan en vroeg Frans Meijer, hij is deze redacteur, om een interview. Op 21 mei zaten we bij elkaar en dat wat we bespraken is in onderstaand artikel neergeschreven, met dank aan redactiecollega Frans Meijer!

Frans Meijer

Hij is op 21 juli 1945 in Gorinchem geboren, vernoemd naar zijn grootvader Frans Hendrik (1874) die bij de KNIL in Atjeh diende en zijn oom Casper die de Tweede Wereldoorlog niet

Frans en Ans op de Mulo in Gorinchem

Frans in zijn Mulo-tijd, een dagje kanovaren op de Linge met vrienden

overleefde, groeide hij op in een gezin waarvan de vader al voor de oorlog, zoals zo velen indertijd, niets moest hebben van maatschappelijk militaire aspecten. De oorlog sterkte hem nog meer in de overtuiging dat problemen niet met geweld konden worden opgelost.

Na de Lagere School volgde Frans de Mulo die hij in 1963 afrondde en besloot om te proberen vervroegd in militaire dienst te gaan, mede omdat hij nog geen idee had over wat hij met de rest van zijn leven wilde doen. Na de oproep werd hij gekeurd in Utrecht en toen gaf hij te kennen zo snel mogelijk in dienst te willen en bij voorkeur bij de Koninklijke Marechaussee. Dit omdat, in Gorinchem, bij hem in de buurt een marechaussee woonde. Hij had al eens gepolst bij zijn hem bekende zoon die een gesprek met zijn vader de marechaussee regelde. In dit gesprek werd Frans overtuigd van de Marechaussee en vroeg dit dus aan. De tijd tussen zijn Mulo-

examen en de dienst vulde hij met diverse werkzaamheden op een Gorinchemse Peperkoekfabriek. In juni 1964 mocht hij zich, na gebruikelijk antecedentenonderzoek, melden in Apeldoorn en voor zijn dienstplicht bij lichte 1964-3 aan de marechausseeopleiding beginnen.

Opleiding

Frans had het duidelijk naar de zin bij de Koninklijke Marechaussee (KMar) en wel zo dat het al vrij snel voor hem duidelijk werd dat hij een antwoord gevonden had op de vraag 'Wat wil ik met de rest van mijn leven?' gevonden had. Langzamerhand ontstond de wens

om van marechaussee zijn beroep te maken. Samen met een dienstkamaraad van zijn lichte, Henk Theuns, die er ook zo over dacht, maakten ze hun wens kenbaar aan het kader en informeerden ze hun kamergenoten. Op mijn vraag of hij enige dwang van het kader en/of enig negatief commentaar van zijn lichte collega's ondervond, antwoordde Frans: 'In het geheel niet, een bewijs is wel dat ik nu, bijna 51 jaar later, nog minstens twee maal per jaar contact heb met mijn slapie van toen en tot een paar jaar geleden secretaris was van de reüniecommissie van de dienstplichtige lichte 1964-3.' Na de tweede maand op de Koning Willem III solliciteerden Henk en hij bij het Wapen en na keuring en diepgaander antecedentenonderzoek werden ze aangenomen en verhuis-

Frans, vriendin Ans en zijn ouders op de ouderdag juli 1964

Dienstplichtige lichte 1964-3 (FM = Frans Meijer)

den ze drie maanden later naar de B-school. Vanwege een zekere synergie tussen de dienstplichtigen- en de

e, 51 jaar KMar

beroepsopleiding konden ze aansluiten bij de beroepslichting – ook – 1964-3. Frans Meijer sloot de opleiding af als beste marechaussee van het uit dertig man bestaande B-Schoolpeloton. Omdat deze redacteur eigenlijk geen idee had hoe de opleiding voor de beroeps afweek of overeenkwam met die van ons dienstplichtigen, vroeg ik Frans er naar. Frans: 'Een belangrijk verschil was de klassikale scholing in wetten en dergelijke, soms overigens wel onderbroken door veldoefeningen. En het viel me op dat de dienstplichtigen, door de dienstplicht gedwongen om met elkaar de opleiding te volgen, veel meer als team optraden, terwijl bij de beroeps te merken was dat men individueel bezig was de door hen, voor hun toekomst, vrijwillig gekozen opleiding te volgen.' De basisopleiding werd eind juli afgesloten met een ouderdag, waarop tot Frans' grote verbazing, zijn vader tijdens de maaltijd de microfoon greep en het kader dankte voor hun inzet, waarmee hij impliciet, ondanks zijn visie op pacifisme en geweld, te kennen gaf volledig achter de keuze van zijn zoon te staan. Voor Frans een, totaal onvoorzien, bijzondere acceptatie en een emotioneel moment!

Beroepsmarechaussee Frans Meijer

Tijdens zijn loopbaan bij de KMar die 36 jaar zou duren, werkte Frans 9 jaar met dienstplichtigen samen. In de rest van dit artikel wordt kort ingegaan op zijn gehele loopbaan en, in het kader van deze oud-dienstplichtigenrubriek wat meer stilgestaan bij zijn tijd bij de Parate Marechaussee.

1965-1969 Van wacht tot wachtmeester

Elke beroepsmarechaussee begon zijn baan als 'wachthebende' voor Frans betekende dit plaatsing op de Brigade Soestdijk, van waaruit Soestdijk, Drakensteyn en de staf van Prins Bernhard bewaakt werden. Vanaf 1966 volgden de brigades Venlo en Dordrecht. Deze laatste plaats vroeg hij aan omdat hij ging trouwen met zijn Ans (zie foto 1960 Mulo) die hij al vanaf zijn schooltijd kende. Via haar baan bij de gemeente kon zij een woning krijgen in Gorinchem. Dordrecht was de dichtstbijzijnde brigade. Toch verhuisden ze al vrij snel naar Dordrecht. Vanuit deze brigade werd Frans regelmatig, voor ondersteuning, gedetacheerd bij de gemeentepolitie

Wachtmeesterkursus 1969/1970

in Den Haag en Amsterdam. In 1969 begon hij aan het de wachtmeesterkursus, een eer die één op de tien marechaussees te beurt viel. Bijzonder was dat deze cursus ook een drieweekse training bij en met de commando's in Roosendaal inhield. Frans sloot ook deze opleiding af als best geslaagde wachtmeester. Zelf had hij al, met een LOI-opleiding, het politiediploma gehaald, wat hem tijdens de wachtmeesterkursus voordeel gaf.

1970-1981 de wachtmeester wordt officier

De kersverse wachtmeester, tekende voor twee jaar bij en werd, in het Haagse, wachtcommandant van het wachtdetachement bij Huis ten Bosch, Catshuis en Ministerie van Defensie. Om in 1972 uitgekozen te worden voor plaatsing op OCOSD (opleidingscentrum officieren van speciale diensten) in Breda, waar het gezin Meijer zich ook vestigde. Drie jaar duurde deze opleiding, waarbij in de avonden ook het Havo-diploma gehaald moest worden, terwijl overdag militaire kennis werd bijgebracht. Hoewel het niet zeker was dat iemand daarna weer terug kon gaan naar zijn onderdeel mocht Frans terug naar de KMar, waar kornet Meijer eerst nog één jaar algemene kennis over de Marechaussee werd bijgebracht. Dit gebeurde op de 'Willem III' en was ook de opleiding voor officieren die van andere krijgsmachtdelen naar de KMar overgingen, één van zijn klasgenoten was Jack Vlaming, toen luchtdoelartillerie-luitenant, later brigadegeneraal KMar en nu b.d. als SMC-voorzitter, mederedacteur en directeur van het Marechausseemuseum.

Op 1 augustus 1977 werd Frans beëdigd als tweede luitenant om, woonachtig te Purmerend, tot 1981 als officier toegevoegd in het District KMar Noord-Holland werkzaam te zijn.

1981-1987 de eerste keer naar de 'parate'

Van 1981 tot 1984 duurde zijn eerste periode bij de Parate Marechaussee. In die tijd werd eerste luitenant Frans Meijer plaatsvervangend eskadroncommandant van 41 Esk KMar in Harderwijk, ooit het enige eskadron met sub-detachementen in West-Duitsland (BRD). In juli 1982 bestond dit eskadron, onder telkens andere naam, al dertig jaar! Ieder twee maanden kwamen en gingen ongeveer twintig dienstplichtigen naar en van 41 Esk KMar. Frans Meijer herinnert zich van de tijd, behalve dat het prettig werken was met dienstplichtigen, vooral de vele oefeningen in de BRD, veel escortes leveren en politiediensten verrichten. In 1983 werd de enige grote NATO-oefening gehouden waar Frans ooit bij betrokken was. Het was met veertigduizend deelnemende militairen de grootste oefening die ooit gehouden werd. 41 Esk KMar voerde, net als de andere parate KMar-onderdelen, Militaire Politiediensten uit. Gelukkig viel het aantal ongevallen mee, maar de KMar had genoeg te doen. Voor Nederland was het een oefening op Legerkorpsniveau in samenwerking met andere nationaliteiten. Op een Amerikaanse MP-website waren zelfs foto's van dienstplichtige marechaussees te zien. De functie bij 41 Esk KMar was voor de Meijers aanleiding

1 augustus 1977 Frans Meijer wordt beëdigd als officier van speciale diensten

Oud-dienstplichtigen

Eerste luitenant Meijer ontvangt BLS-vaan, Vierdaagse 1982 en stelt zich er mee op voor zijn detachement

Kapitein Meijer geeft op maandag 16 juli 1984 leiding aan, een door 101 MarBat perfect uitgevoerde, vlaggenparade. Het officiële startsignaal voor de Vierdaagse van Nijmegen

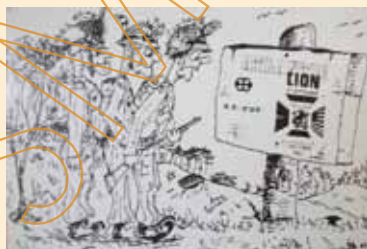
'Atlantic Lion' 1983. Marechaussee-commandant Meijer overlegt met zijn tweede man en West-Duitse Feldjäger en Polizei

Het ging er echt aan toe tijdens de oefening 'Atlantic Lion'

Vouwbrugcompagnie van de Genie. De borden worden nog steeds gebruikt!

om naar Harderwijk te verhuizen, waar Frans en Ans nu nog steeds wonen.

De beide periodes bij de parate Marechaussee zijn voor Frans gekenmerkt door twee aan de Nijmeegse Vierdaagse gelieerde activiteiten. In 1982 stelde eerste luitenant Frans Meijer – uit diverse dienstplichtigen-KMar-eskadrons – een detachement samen dat een poging zou gaan ondernemen om, als (toen nog) Landmachtonderdeel, de felbegeerde BLS-vaan (BLS: Bevelhebber der Land- Strijdkrachten)- binnen te slepen.

Dienstplichtig marechaussees aan het werk tijdens 'Atlantic Lion'

Dat lukte glorieus. Op de vierde dag ontving Frans Meijer uit handen van de bevelhebber de vaan, deze daarna trots over de St. Annastraat Nijmegen te voeren. In 1984 bestond de KMar honderd-zeventig jaar, dit was voor de Vierdaagseleiding aanleiding om 101 MarBat KMar uit te nodigen de vlaggenceremonie te verzorgen. Met ongeveer honderdtachtig dienstplichtigen afkomstig van alle vier eskadrons gaf de KMar, onder leiding van onze huidige redacteur Frans, toen kapitein, op de maandagavond van 16 juli 1984 in het Nijmeegs stadion 'De Goffert' voor circa dertigduizend toeschouwers een perfect visitekaartje af. Frans: 'Het was echt geweldig om deze openingsceremonie te mogen opluisteren'.

Voor beroepsmarechaussees gold indertijd, net als voor ander beroepspersoneel bij de krijgsmacht, dat men elke drie jaar een andere functie kreeg. En hoewel men kon solliciteren voor een functie was het niet ongebruikelijk dat je zo maar werd aangewezen voor een nieuwe plek in de organisatie. Dit gebruik leidde in 1984 voor Frans Meijer tot een aanwijzing voor een functie op het Bureau Verkeersveiligheid van de Landmachtstaf op de Koningin Juliana Kazerne in Den Haag. Hier hield hij zich bezig met beleidsvoorstellen voor en evaluaties van het militaire verkeer. Een keer per week gaf hij op Landmacht-kaderscholen lezingen over verkeersveiligheid.

Frans werd op dit bureau 'uitvinder' van verticaal gestreepte borden (rood/wit) die op uitzonderlijk vervoer aangebracht konden worden om de veiligheid te vergroten. Bijvoorbeeld op de voertuigen van de

1987-1994 Bosnië-Herzegovina

Na de tijd bij de Landmachtstaf werd, toen majoor, Frans weer bij de parate Marechaussee geplaatst. Dit keer eerst als officier toegevoegd bij de Legerkorps Marechaussee Officier en vanaf 1991 als plaatsvervangend bataljonscommandant bij 101 Bat KMar in Wezep. Ook hier 'ontmoette' hij Jack Vlaming weer, dit keer als zijn bataljonscommandant die hij in voorkomende gevallen mocht vervangen. Bijvoorbeeld in de tijd dat Jack Vlaming bij MFO (Multinational Military Forces) in de Sinai vertoefde. De tijd van majoor Frans Meijer bij het bataljon werd, in 1992, onderbroken door een uitzending naar Bosnië-Herzegovina. Zes maanden was hij Provost Marchal, de internationale militaire politiechef en politieadviseur van de Franse VN-commandant van UNPROFOR, luitenant-generaal Philippe

Morillon. Frans: 'Ik wilde altijd al buitenlandervaring opdoen, probeerde eerder al naar Libanon en Sinaï te kunnen gaan, maar dat is niet gelukt, met medewerking van Jack lukte het nu wel naar Bosnië-Herzegovina te gaan'.

Na zijn uitzending keert hij tot 1994 terug in Wezep bij het bataljon. Hier stond de dagelijkse gang van zaken vanaf begin 1993 in het teken van het opschorten van de dienstplicht. Wat op 1 juli 1992 begon met de opheffing van 11 Esk KMar eindigde uiteindelijk in 1995 met de totale opheffing van de parate – lees dienstplichtige – KMar. Frans: 'Behalve dat het voor de dienstplicht ingrijpende gevolgen had, betekende het voor het beroepspersoneel "de blauwen bij de parate" dat ook hun functie verviel. Het merendeel ging naar 103 Esk KMar (deel uitmakend van DLBE – District Landelijke en Buitenlandse Eenheden) dat in het vervolg de escortes en dergelijke ging verzorgen'. Terugkijkend op zijn negen jaren met dienstplichtigen laat Frans weten dat hij het werken met dienstplichtigen als heel plezierig heeft ervaren. De gemiddelde leeftijd van hen was, dankzij de vele wisselingen van lichte, altijd constant, dat hield me jong! Het bracht me begrip bij voor die jonge jongens, wat me bijvoorbeeld bij incidenten hielp met het oplossen daarvan'.

1994 – 2000 FLO komt er aan

Een jaar voor de opheffing van de parate onderdelen verliet Frans het bataljon om als hoofd personeelszaken in het district Zuid Holland/ Zeeland aan de slag te gaan. Daarna werd hij, als overste, Hoofd Sectie Executieve Ondersteuning binnen het Kabinet bij de staf KMar. In 1998 werd de Koninklijke Marechaussee een zelfstandig – het vierde – krijgsmachtdeel, dit hield in dat er een Chef Kabinet benoemd moest worden. Overste Frans Meijer had daar wel interesse in, maar aangezien het een kolonelfunctie betrof kon dat niet doorgaan. Hij vroeg toen om nogmaals naar het buitenland te worden uitgezonden. In 1999 vertrok hij voor zeven maanden weer naar Bosnië-Herzegovina om deze keer deel uit te gaan maken van UNIPTF, de VN-missie 'International Police Task Force'.

Terug uit Bosnië organiseerde hij de opzet voor reservisten bij de KMar. Reservisten – in diverse rangen – konden als reservecapaciteit voor de KMar dienen, vooral hen die in het burgerleven over een, door de KMar tijdelijk benodigd, specialisme beschikten.

In 2000 ging Frans Meijer met functioneel leeftijdsontslag FLO. Terugkijkend op een mooie loopbaan, waar hij alles uithaalde wat er in zat. Begonnen als dienstplichtige - Frans: 'Een achtergrond die ik als vast en zeker van groot belang heb ervaren, al was het alleen maar omdat ik in tegenstelling tot wel 80% van mijn beroepscollega's goed begreep wat het dienstplichtig marechaussee te moeten zijn inhield', 'Ik was er trots op dat ik negen van mijn zesendertig jaar met dienstplichtigen gewerkt heb!'

De mens Frans Meijer beroep en maatschappij

Wat bij Frans direct opvalt is zijn martiale snor, wat niemand weet dat dit een symbolisch karakter heeft. De snor van Frans is zijn hommage aan zijn grootvader, de Atjeh-veteraan Frans

Frans en Ans Meijer te midden van Indiëveteranen SMC'ers Arie van Veen (links) en Charles Besançon

4 mei 2014 Frans Meijer legt namens SMC een krans tijdens de Nationale Dodenherdenking op De Dam te Amsterdam

De Zonnebloem

Sinterklaas in Purmerend, Frans Meijer achter in klassiek voertuig

Op deze zeldzame foto is grootvader Frans Hendrik Meijer te zien. De herinnering aan zijn markante snor wordt door Frans Meijer in ere gehouden

Hendrik Meijer die een zelfde snor droeg.

Op een gegeven moment – omstreeks 1980 – kwam Frans tot de conclusie dat er naast het marechausseeleven ook een ander leven was en besloot zich ook maatschappelijk in te zetten. Dit besluit leidde er toe dat hij al die jaren tot op de dag van vandaag allerlei vrijwilligerswerk ging doen. Uiteindelijk leidend tot de Koninklijke Onderscheiding 'Lid in de Orde van Oranje Nassau' (1998) en het uitroepen tot 'Vrijwilliger van het jaar 2006 in Harderwijk'.

De indrukwekkende lijst ziet er in vogelvlucht ongeveer zo uit: Bestuursfuncties in bewonersraad en recreatieve sport in Purmerend, Sinterklaas in zijn Purmerendse woonwijk, evenals landelijk, regionaal en in Harderwijk bestuursfuncties in de zwemsport (Koninklijke Nederlandse Zwembond), een zangkoor (Catharina's Choir & Orchestra), een wielervereniging (Noord-Veluwe) en de Harderwijkse nieuwjaarsduik. Vrijwilliger bij De Zonnebloem, de atletiekvereniging Athlos en de patiëntenvereniging van het Longfonds.

Om maar te zwijgen over zijn vrijwillige inzet ten behoeve van oud-marechaussees. In 2000 SMC-begunstiger geworden was en is hij SMC-bestuurslid, SMC-redacteur, voorzitter van de SMC-werkgroep 'Veteranen en Reservisten' en contactpersoon tussen SMC en de staf KMar. Buiten SMC is hij lid van het comité dat de jaarlijkse KMar-Veteranendag organiseert en bestuurslid van 'Veteranen Platform'.

Het interview met Frans Meijer leverde een beeld op van een veelzijdig man, iemand die altijd (nou ja behalve na zijn Mulo-tijd) wist en weet wat hij wil. Iemand die beroeps- en maatschappelijk belangen prachtig wist en weet te combineren en daarnaast een gelukkige gezinsman, trots op zijn echtgenote, twee kinderen en drie kleinkinderen. Frans, bedankt voor dit interview en voor de prettige samenwerking in de SMC-redactie sinds begin 2009. Hardy Damen, redacteur oud-dienstplichtigen (nog tot eind augustus 2015).

Marechaussee van 1875 tot 1895

Reeks verhalen uit de oude doos. Deel 14: Brigadecommandant Poulusse maakt kennis met de militaire geneeskunde, wat hij ter nauwer nood overleeft, vindt bij een kermisoproer de veldwachter tegenover zich, wordt overgeplaatst naar de Brigade Valkenswaard en ontdekt aldaar de zeer huiselijke sfeer bij de gemeenteveldwachter.

In de vorige afleveringen van deze serie maakten wij kennis met oud-collega Pieter-Jan Poulusse uit Tholen die van 1875 tot 1895 bij het Wapen der Koninklijke Marechaussee heeft gediend. Zijn avonturen heeft hij later in biografievorm vastgelegd in 252 korte verhalen die een goed beeld geven van het harde leven in de tijd van onze (over)grootouders. In deel 13 kreeg hij te maken met de gewelddadige gevolgen van de kerkscheuring in de Nederlands Hervormde Kerk, kreeg een tweetaal (ongegrunde) klachten aan zijn broek, wist een laarzendief te ontmaskeren door scherp waar te nemen en was te gast bij een iets te gezellige, feestelijke brandspuitoefening.

Gevolg van een militaire geneeskundige behandeling

'Gedurende de laatste winter van mijn verblijf te Moerdijk was ik leidende aan de zogenaamde malariakoorts, waardoor ik mij genoodzaakt voelde geneeskundige hulp in te roepen van dokter Gutte te Lage Zwaluwe. Als gevolg daarvan werd er tijdelijk een plaatsvervanger door de Divisiecommandant op mijn brigade geplaatst. Wegens de langen duur van mijn ongesteldheid en het herhaaldelijk informeren van den luitenant naar mijn toestand, begon ik mij in te beelden of er gedacht werd dat ik simuleerde. Bij de eerste visite van de geneeskundige gaf ik hem dat te kennen. Hij begon te lachen en daarna te verklaren dat, zodra ik in staat was om de reis naar Breda te kunnen maken, hij zulks zelf wel te kennen zal geven. Dat ik dan om verder te kunnen opsterken meer kostbare medicijnen moest gaan gebruiken, die mij in het hospitaal wel kosteloos zouden worden verstrekt. Eindelijk was ik zodanig ik aan het herstellen, dat genoemde geneesheer verklaarde, de tijd nu gekomen was dat ik mij naar Breda kon begeven om daar verder te worden behandeld. Ik begaf mij daarop naar het hospitaal, alwaar ik geheel lichamenlijk en op een alles behalve zachte wijze onderzocht werd. Na afloop daarvan werd mij voorgeschreven dat ik dagelijks 20 pillen moest slikken. Den volgende middag nam ik er echter geen 20 maar om te beginnen slechts 10 pillen achtereen in. Enkele uren nadien begon ik de werking van die pillen te gevoelen en wel in zo hevige mate dat ik spoedig mijn bewustzijn verloor en daarna also een aantal uren te bed had gelegen eindelijk alweer ontwaakte. Een kennis, op bezoek zijnde, verliet op het zien van mijn toestand mijn woning en kwam enige uren later nog eens aan het raam luisteren, daarbij stellig dacht ik overleden was. Het zal licht te verklaren zijn, dat wanneer ik het bevel van den geneesheer van het hospitaal had opgevolgd ik niet zou zijn ontwaakt en zo uit het land der levenden was verdwenen. Ik heb direct mijn eigen geneesheer het gebeurde medegedeeld,

de pillen in het vuur geworpen en verzocht mij zolang te willen behandelen tot ik geheel hersteld was. Die militaire behandeling is mij steeds bij gebleven'.

Gedrag van den Veldwachter gedurende de kermis

'Op het gehucht Blauwe Sluis gemeente Zwaluwe was het steeds tegelijk kermis als in Zevenbergschenhoek. Volgens overlevering ging er te Blauwe Sluis geen kermis voorbij dat daar niet gevochten werd. Te Zevenbergschenhoek was daar geen sprake van. Ik commandeerde twee marechaussees naar Blauwe Sluis en ging zelf met een marechaussee naar Zevenbergschenhoek. Al spoedig bleek bij onze komst dat er geen aangename stemming onder de bezoekers viel waar te nemen. Niet lang na onze komst begonnen een paar oproermakers wat drukte te maken, die ik ter voorkoming van erger tot kalme aanmaande. Onderwijl trachtte iemand een van de lampen in het café uit te draaien met het doel ons te lijf te gaan. In minder dan geen tijd belette ik hem zulks met behulp van mijn karabijn. De herberg werd toen ontruimd en op mijn last gesloten. Op de openbare weg in het donker trachtte de menigte ons aan te vallen. Ik sommeerde hun uiteen te gaan. De gemeenteveldwachter viel ons af en sloot zich aan bij die menigte. Hij raadde ons aan het dorp te verlaten, dat zulks volgens hem in het belang van rust en orde was. Ik gaf hem daarop te kennen van de wapens gebruik te zullen maken en trad toen krachtig op zodat de menigte zich door de vlucht verwijderde. De goede verstandhouding is nimmer meer zo geweest zoals voorheen het geval was geweest'.

Op reis naar Valkenswaard

'In de morgen van den 1e April 1890 was de brigade Moerdijk door mijn opvolgers overgenomen, zodat ik des namiddags per spoor trein met mijn gezin op mars ging naar Valkenswaard alwaar wij tegen de avond arriveerden. De eerste ontmoet-

Kermis
rond 1900

Verlaten
heideveld

Wapen Valkenswaard

Marechausseekazerne Valkenswaard
vóór 1940 gelegen aan Geenhoven.
(foto Marechausseesporren)

tingen waren twee marechaussees, waarvan een van de Brigade Bergeijk en de ander van Brigade Hontenisse herkomstig, die mij voor kennismaking mededeelden ook tot de nieuwe Brigade Valkenswaard te behoren. De nieuwe kazerne in den winter gebouwd was bij onze komst nog niet geheel afgewerkt, zodat ik tijdelijk met mijn gezin intrek moest nemen in een herberg. Wegens de kalklucht in de nieuwe kazerne was het

geruimen tijd noodzakelijk de ramen den gehele dag open te houden. Die lucht en de vochtige muren waren oorzaak, dat ik al spoedig wegens reumatische aandoeningen mij onder geneeskundige behandeling moest stellen.

Daar wij allen in de omstreken van Valkenswaard onbekend waren, was het in begin patrouille lopen op de stafkaart, vervolgens vragen en zoeken in den nacht en bij mistig weer. Zo ging ik met een der manschappen voor de eerste maal op patrouille naar Dommelen, ging daar een woning binnen, omdat ik door mijn getik en geklop geen menselijk wezen te zien kreeg, werd mij eindelijk door een onzichtbare mensentem, blijkbaar komende uit een haardstede geantwoord op mijn vraag waar een wethouder of raadslid woonde geantwoord: "Och man, ge moet aan zo'n oud wijf als ik ben niets vragen heur".

Onze eerste nachtpatrouille naar Waalre en Leende Strijp

Bij het gaan voor de eerste maal op nachtpatrouille naar Waalre hadden wij op twee plaatsen in den weg een kentecken gemaakt en meende verder voor de derde maal zulks te

herhalen, doch dat bleek daar onnodig door de lucht van een springbok (noot redactie: hiermee wordt niet de Afrikaanse gazelle bedoeld maar een geitenbok gebruikt voor de fok) welke doordrong in ons reukorgaan. Zonder nu de houdster van dat dier te zien, zei ik hier kunnen we onmogelijk verwaald geraken door heerlijke reuk. Eindelijk bereikten wij het dorp Waalre en de zeer achtbare burgermeester, oud schoenmaker, een zeer eenvoudig gemoedelijk mannetje was thuis, die zeer minzaam met ons kennis maakte. Bij de terugkeer was het vrij donker geworden, doch kwam zonder stoornis voorbij de springbok maar het zoeken naar de gemaakte kenteckens ging minder gemakkelijk omdat de lucifers wegens de wind gedurig uitdoofden. Eindelijk bereikten we dan toch na lang lopen de kazerne zonder de gemaakte kenteckens te hebben gezien.

Tijdens de patrouilledienst naar Leende Strijp, waaraan door ons moest worden deelgenomen was het buitengewoon mistig weer, zodat er op die eenzame uitgestrekte heidevlakten hoegenaamd geen bepaalde richting was waar te nemen of we ons wel op het goede pad bevonden. Al dwalende zonder te kunnen aangeven waarheen, kwamen wij op het eind van het bepaalde uur toch vermoeid aan de opgegeven herberg alwaar we het personeel van de Brigades Eindhoven, Bergeijk en Budel aantroffen. De districtscommandant was ook tegenwoordig en verkeerde in de mening, dat ik verzuimd had van de aangegeven datum nota te hebben genomen, doch kon ik hem wegens de dikke mist van onze dwaling overtuigen'.

Huiselijke toestand bij de veldwachter

'Tengevolge ener uitnodiging van de gemeenteveldwachter te Valkenswaard om hem eens met een bezoek te komen vereeren, gaf ik daaraan een gevolg. De vrouw moest op bevel van Jan den veldwachter de konijnen eens te voorschijn laten komen, deze laat haar stem hooren met het roepen van "troek, troek" en in een mum van tijd zag ik een ontelbaar aantal konijnen zich in de kamer en keuken te voorschijn komen. Uit kasten, kisten, van onder de bedstede in de kamer en keuken kwamen die dieren te voorschijn. Bij geen parfumeur is er een geur zoals in die woning waar te nemen. Op beider verzoek om op de kennismaking wat te zullen gebruiken, was het mij niet mogelijk daaraan te kunnen voldoen. Op het uiterlijk van de vrouw te oordelen, zou men denken dat zij na haar doop geen water meer aan haar gezicht gebruikt had. Haar kleding verscheurd en vuil kwam geheel overeen met haar ongewassen aangezicht. Jan, haar man, was even zindelijk als zijn echtgenote. Het constateren van overtredingen was voor hem onbekend. Hij had te druk met het doen van particuliere boodschappen voor den Burgermeester en gemeentesecretaris'.

Met dank aan Pieter-Jan Poulusse. Bewerkt door wmr1 b.d.
H.A. Basten, archivaris van het Museum der Koninklijke Marechaussee te Buren.

Deze serie over de dienstperiode van Pieter-Jan Poulusse, waarin hij als marechaussee, brigadier en wachtmeester de maatschappij moest beschermen tegen bedelaars, visstoppers, zigeuners, smokkelaars, dronken collega's, manschappen en dominees, wordt vervolgd.

Sportman in verzet

Deel XXII uit de serie 'De onbekende helden van 1940-1945'
Door Henk G. Westland, luitenant-kolonel b.d.

Politietroeper Muller is een op en top militair maar ook een sport- en verenigingsman met een warm hart voor zijn medemens. Een man waarop je een beroep kunt doen, zowel binnen als buiten de kazernepoort, tijdens de Duitse inval in mei 1940 en tijdens de bezettingsjaren daarna.

In juni 1919, wanneer de demobilisatie van het Nederlandse leger bijna ten einde loopt, wordt het Korps Politietroepen (PT) opgericht met als taken de politiedienst voor het leger, grensbeveiliging en militaire bijstand. De 29-jarige Jan Muller komt in maart 1920 terug in militaire dienst, maar nu als vrijwilliger bij de PT. In het barakkenkamp te Nieuw-Milligen wordt hij in vijf maanden bij de Depotcompagnie PT opgeleid. Zijn eerste plaatsing is niet bekend, wel dat hij in 1922 voor drie jaar wordt gedetacheerd bij de Militaire Gymnastiek- en Sportschool in Utrecht. Na deze sportopleiding volgt in maart 1925 zijn bevordering tot sergeant-majoor instructeur tegelijk met een plaatsing bij het Depot PT, inmiddels gelegerd in de Koning Willem III-kazerne te Nieuwersluis.

Muller neemt vaak deel aan militaire sportwedstrijden en vaardigheidsproeven, maar ook buiten de kazerne maakt hij zich bijzonder verdienstelijk: een verenigingsman in hart en nieren. Naast zijn militaire onderwijsbevoegdheid heeft hij in Utrecht ook enkele burgerdiploma's gehaald zoals die van 'Leider Nederlandsche Gymnastiek Vereniging'. In Loenen is hij leraar bij de gymnastiek- en sportvereniging Wijskracht en wordt later ook voorzitter. Bij het Loenens Fanfarecorps is hij met de jeugd actief en bij de zwemvereniging in Nieuwersluis geeft hij les aan de pupillen. Daarnaast traint hij ook de ijsclub. Uit een Loenens herinneringsboek: 'Hij wist de jeugd op het sportieve vlak goed bezig te houden en genoot grote populariteit'.

Zwemleraar Muller bij vereniging Zwemlust

Johannes Albertus Muller, geboren (24 mei 1890) en getogen in Rotterdam, heeft daar werk als expeditieknecht. Zijn dienstplicht heeft Jan al vervuld bij het 4e Regiment Infanterie in Leiden. Maar er dreigt oorlog in Europa en op 1 augustus 1914 mobiliseert het neutrale Nederland zijn leger: een mobilisatie die vier jaar zal duren. Ook milicien-korporaal Muller komt weer op bij zijn regiment, waar hij een jaar later wordt bevorderd. Na de wapenstilstand in november 1918 demobiliseert Nederland geleidelijk en pas in oktober 1919 kan sergeant Muller met groot verlof. Ondertussen is hij in 1915 getrouwd met Maria van Wingerden; het echtpaar zal later een zoon en een dochter krijgen.

Onderluitenant (1943)

De gemeenten aan de Vecht worden frequent geplaagd door overstromingen en roepen dan de hulp in van het Depot. Voor het front van de troepen krijgt Muller op 22 november 1930 door zijn commandant, kapitein Vermeulen, de eremedaille in zilver met de zwaarden verbonden aan de Orde van Oranje Nassau uitgereikt. De Gooi- en Eemlander schrijft: 'als erkenning van de goede diensten door den begiftigde bewezen bij de hooge Vechtwaterstanden des vorigen jaars, toen gevaar voor doorbraak der dijken sterk dreigde, welk gevaar mede door de krachtige hulp, onder leiding van sergeant-majoor Muller, door manschappen van het corps politietroepen verleend, gelukkig werd afgewend'.

Weer dreigt er oorlog in Europa. In het kader van de 'Strategische Beveiliging' wordt vanaf 1936 het Korps PT belast met de bewaking van de bruggen over de IJssel en de Maas, en later over meer objecten. Muller wordt in oktober 1938 bevorderd tot adjudant-onderofficier instructeur en krijgt het commando over de PT-groep Nederweert. Deze groep van circa veertig man bewaakt daar de bruggen/sluizen en zes kazematten, waaronder de drie op het eiland van een kanalenknooppunt. Bij de mobilisatie van augustus 1939 wordt de groep als detachement PT onder bevel gesteld van de commandant voor dat deel van de Peel-Raamstelling. Nu is hun taak het vernielen van de sluisen en bruggen, en het bedienen van de kanonnen in de kazematten.

Op 8 mei 1940 is het detachement in de gevechtsoptelling en op 10 mei worden de geplande vernielingen uitgevoerd. In de late namiddag van die 10e mei naderen Duitse verkenners de stellingen. Het komt tot een kort treffen bij het kazemateiland, waarbij een Duitse pantserwagen wordt

uitgeschakeld en een kazemat treffers krijgt. Die dag is daar geen vijandelijk contact meer, maar wel is de bemanning van de zuidelijker gelegen brugkazemat bij Kelpen overrompeld. Echter noordelijk bij Mill wordt de stelling doorbroken en zuidelijk van Weert steken de Duitsers het Albertkanaal over. In de avond van 11 mei beveelt de bataljonscommandant de terugtocht en krijgt Muller opdracht deze te beveiligen. Al snel blijkt dat terugtrekken niet meer mogelijk is en geeft de bataljonscommandant zich over. De volgende dag wordt het PT-detachement belast met patrouilles tegen plundering in het geëvacueerde Nederweert. 'Vermoedelijk zien zij ons aan voor burgerpolitie', schrijft Muller over de toestemming van de bevelvoerend Duitse officier om in Nederweert te blijven. Bij de opheffing van het Nederlandse leger krijgt adjudant Muller per 15 juli ontslag aangezegd (wachtgeld) en verhuist hij met zijn gezin terug naar Nieuwersluis.

Bij het Depot Marechaussee in Apeldoorn verbindt hij zich in februari 1941 als adjudant-onderofficier en volgt een korte omscholingscursus. Hij blijft bij het Depot en wordt ingedeeld in de commandogroep van het 4e Eskadron, gelegerd te Kampen in de Vloeddijkkazerne. Dit nieuwe eskadron geeft cursussen tot onderofficier. Wanneer in oktober 1941 het Depot wordt opgeheven, gaan de cursussen in Kampen, Wilp en Deventer nog door tot april 1942. Daarna komt er een nieuwe 'politievakopleiding' en de marechausseegevesten moeten dit gaan uitvoeren. Muller wordt in november 1942 overgeplaatst naar het Marechausseegevest Arnhem en belast met opleidingszaken, voornamelijk op de locatie Wipstrikerallee in Zwolle. Bij de politiereorganisatie van maart 1943 wordt hij aangesteld als onderluitenant der Staatspolitie, ingedeeld bij de 'Marechaussee(Gendarmerie)' en geplaatst bij het District Zwolle als hoofd van het districts bureau.

Adjudant Muller met echtgenote en zoon Joop (1941)

Ondertussen heeft het gezin Muller in Kampen aan de Boelestraat 25 een woning betrokken. Ook in Kampen laat Muller zich niet onbetuigd: hij wordt trainer van de ijsvereniging en de korfbalvereniging. Uit een regionale krant: 'Door zijn sterke persoonlijkheid en sportiviteit had hij al spoedig ieders hart veroverd. Hij leefde in zijn sport; van geld of iets dergelijks voor honorarium wilde hij niets weten'.

Nieuwersluis, peloton Politietroepen, onder commando van sergeant-majoor Muller tijdens een wandelmars

Van het voormalige Nederlandse leger worden in mei 1942 de beroepsofficieren en een jaar later het overig personeel als krijgsgevangenen weggevoerd. Jan Muller is druk met het verzamelen van artikelen voor zijn collega's in Duitsland. Wanneer vanaf september 1944 de bezetter razzia's houdt zoals in Rotterdam en Den Haag, worden tienduizenden mannen via Kampen en Zwolle weggevoerd. Het lukt hem om 'vele jongens' uit de opvanglocaties weg te halen en brengt ze voorlopig onder in zijn huis in Kampen. In de illegaliteit maakt hij deel uit van de Ordedienst Zwolle en verleent hulp aan onderduikers. Ook begeleidt hij enkele malen neergekomen vliegtuigpersoneel onder de bescherming van zijn uniform naar de volgende plek op de 'pilotenlijn'. Voor de spionage- en koeriersdienst Rolls Royce onderhoudt hij als koerier, met hulp van zijn zoon Joop, het traject Elburg-Zwolle-Zwartsluis als deel van een grotere lijn.

Een van Jans contacten in Kampen is de echtgenote van de krijgsgevangen genomen kapitein Jäger, mevrouw Jäger-Wolhoff. Zij heeft nog militaire stafkaarten van haar man in huis en die worden in het voorjaar 1945 gebruikt voor spionage. Duizenden mannen moeten vanaf september 1944 verplicht spitten voor de Duitsers bij de aanleg van de IJssellinie: een stelsel van tankgrachten, bunkers, muren en loopgraven. Ook bedrijfschef Berend IJzerman uit Kampen moet werken voor de *Organization Todt* (OT), maar hij geeft eveneens zijn ogen goed de kost. Bij mevrouw Jäger thuis tekent hij de stellingen in op de stafkaarten en zij geeft die kaarten weer aan Muller om ze in geallieerde handen te spelen.

In december 1944 komt de 41-jarige Jacob Lijs terug naar zijn geboortestad Kampen en trekt in bij zijn moeder. De aan morfine verslaafde Lijs keerde in 1928 terug uit Indië en vertoefde sindsdien in nationaalsocialistische kringen in Den Haag. Als magnetiseur en kunstschilder probeerde hij aan de kost te komen, maar werd eind 1943 voor diefstal van morfine veroordeeld tot een jaar opname in een gesticht. In Kampen maakt hij zich bij NSB-burgemeester Van Sandberg bekend als nationaalsocialist. Hij is bang voor razzia's en vraagt om vrijstelling voor het werk bij de OT. Van Sandberg buit dit uit: Lijs krijgt zijn vrijstelling, maar moet wel als informant voor de *Sicherheitspolizei* (Sipo) gaan werken. Dan begint Lijs zich overal als anti-Duits uit te laten en probeert zich wegwijs te maken in de Kamper illegaliteit. Hij brengt weliswaar allerlei zaken aan, echter het heeft weinig te betekenen en zijn superieuren vinden hem maar een fantast.

In februari wordt Lijs bij een razzia opgepakt, maar op vertoon van zijn papieren is hij weer snel vrij. Naar zijn zegen wordt hij enige dagen later aangesproken door iemand [IJerman] die hem aanraadt onder te duiken. In dat gesprek valt de naam van mevrouw Jäger wonend in de Apeldoornschestraat. Lijs ziet hier een kans en belt op een avond bij haar aan. Nadat hij zich bekend heeft gemaakt als de broer van kolenhandelaar Lijs uit Kampen, laat ze hem binnen. Er ontstaat een gesprek over illegaal werk waarbij Lijs zich als illegaal werker uit geeft, ja zelfs als geheim agent in Engelse dienst. Ook het spionagewerk komt ter sprake en heel slinks uit hij het vermoeden dat die kaarten misschien wel helemaal niet hun bestemming zullen bereiken. Uiteraard weet hij wel een veilige weg! Bij een volgend bezoek, 's avonds op 25 februari, laat mevrouw Jäger door haar dochter ook IJerman erbij halen. In hun gesprekken is de naam Muller of Mulder uit Kampen genoemd als de man die de kaarten ophaalt. Het lukt Lijs hun vertrouwen te winnen en krijgt zelfs meteen ingetekende kaarten mee.

Lijs gaat direct naar de *Zollgrenzschutz* in Kampen en diezelfde avond worden de kaarten door de Sipo uit Zwolle opgehaald. Bij controle blijken de ingetekende Duitse stellingen juist te zijn en nu is 'militaire spionage' een feit. De volgende middag wordt in Kampen onder leiding van *SS-untersturmführer* Bartels een bespreking over deze zaak gehouden: de onbekende Muller of Mulder zal politieman Muller uit Kampen kunnen zijn! Die maandagavond worden Muller, IJerman en mevrouw Jäger thuis gearresteerd en overgebracht naar het Huis van Bewaring in Zwolle. Uiteindelijk hebben alle drie hun spionageactiviteiten bekend, maar Jan Muller heeft over zijn contacten in de koeriersdienst Rolls Royce en andere illegale activiteiten niets losgelaten.

Kort na de arrestatie komen Bartels en de Nederlandse rechercheur Cieraad bij mevrouw Muller en sommeren haar de stafkaarten en een brief van mevrouw Jäger af te geven. Ondanks de dreigementen van Cieraad om haar op transport te stellen en een handgranaat in huis te gooien, blijft ze ontkennen hier iets vanaf te weten. Een paar dagen later komt Lijs bij haar aan de deur en doet zich als een goed vaderlander voor. Hij rapporteert daarna aan de Sipo dat mevrouw Muller na de arrestatie van haar man enige personen in Kampen heeft gewaarschuwd. Na een week wordt mevrouw Muller gearresteerd (alook de dochter van mevrouw Jäger) en naar het Huis van Bewaring gebracht, waar ze enkele malen wordt verhoord. Kort daarop worden de drie vrouwen overgebracht naar Kamp Westerbork. De situatie van Muller en IJerman is hopeloos, op spionage staat de doodstraf. Rechtbanken bestaan niet meer en hun lot is nu in handen van de Sipo.

Wanneer eind maart een aanslag plaatsvindt op een spoorbrug, kan represaille niet uitblijven. *SS-hauptsturmführer* Rauch, de leider van het *Einsatzkommando der Sipo* te Zwolle, krijgt opdracht gevangenen aan te wijzen voor executie. Hoewel het onderzoek naar Muller en IJerman nog niet is afgesloten, beoordeelt Rauch het als een 'zuivere spionagezaak' en zet de twee op de lijst. Onder leiding van

Mevrouw Muller en dochter bij het graf (1946)

SS-obersturmführer Winter worden in de vroege morgen van 31 maart vijf gevangenen uit het Huis van Bewaring gehaald en naar de Meppelerstraatweg net buiten de bebouwde kom gebracht. Winter maakt het doodvonnis bekend en Cieraad vertaalt dit. Manschappen van de *Ordnungspolizei* (*Polizei-Waffenschule* uit Zwolle) voeren de executie uit; elk slachtoffer krijgt nog een genadeschot toe. Ter afschrikking moeten de lichamen de rest van de dag daar blijven liggen, bewaakt door een politieagent.

Jan Muller is enkele dagen later begraven op de Algemene Begraafplaats Kampen te IJsselmuiden. Zoon Joop - ondergedoken om aan de *arbeitseinsatz* te ontkomen - heeft de begrafenis toch op afstand kunnen zien, zich verborgen houdend achter een boom. De bevrijding van Kampen komt op 17 april. Vijf dagen eerder is Kamp Westerbork al bevrijd en kunnen mevrouw Muller, mevrouw Jäger en haar dochter na zes weken gevangenschap weer naar huis. De Kampense verenigingen 'Hou Streek' en 'Blauw-Wit' hebben geld ingezameld voor een steen op het graf van hun trainer. Op 16 februari 1946 wordt de steen met een korte plechtigheid aan de familie overgedragen. Op de grafsteen staat: 'Gevallen voor zijn vaderland, J.A. Muller, adjudant der Marechaussee, ridder in de orde van Oranje-Nassau, 24-5-90 - 31-3-45, zijn sportvrienden'.

Lijs is in 1947 geïnterneerd in het 'Bewarings- en verblijfskamp Wezep'. Tot een veroordeling is het niet meer gekomen, want op 24 juli van dat jaar wordt hij daar dood gevonden. Volgens het sectierapport heeft hij zelfmoord gepleegd.

Rauch is in 1946 aan Joegoslavië overgedragen en overlijdt in 1949 in een gevangenis bij Belgrado. Ook Bartels is buiten Nederland veroordeeld. Winter wordt in 1949 'gezien het lange voorarrest' tot zes maanden gevangenisstraf veroordeeld en in 1950 uitgewezen. Cieraad wordt voor zijn vele misdaden in 1947 tot levenslange gevangenisstraf veroordeeld, in 1957 omgezet in twintig jaar.

De auteur verricht historisch onderzoek naar de gevallen die in de oorlog 1940-1945 behoorden tot de (Koninklijke) Marechaussee. De foto's van Zwemlust en de wandelmars zijn afkomstig van het Regionaal Historisch Centrum Vecht en Venen, overige foto's van familie Muller. Wilt u reageren? Uw reactie is welkom op het redactieadres of rechtstreeks per e-mail aan de auteur op marchaussee4045@gmail.com.

Reservisten 'doen' ook NL-doet

Op donderdag 20 en vrijdag 21 maart 2015 zijn ook dit jaar weer de jaarlijkse vrijwilligersdagen gehouden in het kader van NL Doet.

Klussen

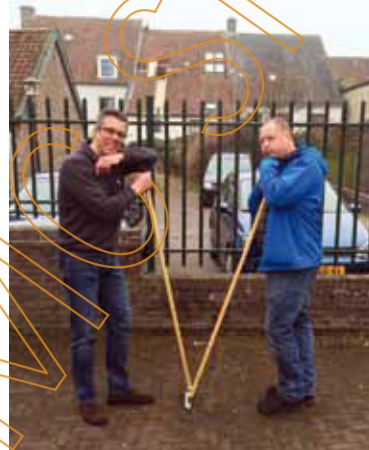
Ook KMar-reservisten hebben daar dit jaar hun steentje aan bijgedragen door op de vrijdag het Marechauseemuseum in Buren te ondersteunen met het uitvoeren van diverse werkzaamheden. Voor het museum is deze dag altijd een goede mogelijkheid om werkzaamheden die al wat langer zijn blijven liggen weer op te pakken. Daarom wordt NL Doet aangegrepen om met een behoorlijke groep vrijwilligers klussen op te pakken. Rond 08.30 uur verzamelde zich dan ook een twintigtal vrijwilligers in het museum waar, onder het genot van een kopje koffie, de taken werden verdeeld. Naast werkzaamheden in de bibliotheek was het ook gewenst om de grindpaden aan te vullen met grind.

Hekwerk

De vier reservisten: Jordi Elias, Hans van Rijthoven, Martin Leonard en Freerk van Rossem moesten het hekwerk aan de voorkant een schoonmaakbeurt geven. De inwendige mens werd goed voorzien, want door de lokale bakker werden de sauzijzenbroodjes gesponsord en de lunch was zeer goed verzorgd: eerst lekkere eigengemaakte soep en vervolgens lagen er grote stapels pannenkoeken. Hulde aan de koks! Na de lunch stonden er nog enkele kleine klusjes op het programma en rond 15.00 uur werd de dag afgesloten. Het Marechauseemuseum is al erg mooi maar staat er nog weer iets beter bij en iedereen had een hele gezellige dag!

Voor of achter het hek!?
V.l.n.r. Hans van
Rijthoven, Freerk van
Rossum en Martin Leonard

Schaft of gewoon
even rusten op het
gereedschap!?

DSI-oefening

Eind 2014 nam een achttal KMar-reservisten deel aan een internationale anti-terreuroefening onder leiding van de DSI (Dienst Speciale Interventies). De DSI is op 1 juli 2005 formeel opgericht als overkoepelende dienst speciale eenheden bij de Nederlandse politie.

Internationaal

De dienst voert bij terrorisme gerelateerde of bij situaties van grof geweld of in andere bijzondere gevallen de algehele leiding over het inzetten van de speciale eenheden. Personeel van de DSI wordt gerekruteerd uit de arrestatieteams van de politie, de BSB (Brigade Speciale Beveiligingsopdrachten) en de UIM (Unit Interventie Mariniers). Tijdens een gijzelingssactie of terreurdaad staan de DSI'ers in de frontlinie en moeten ze meteen op de juiste manier kunnen handelen. De DSI is aangesloten bij Atlas, een Europees netwerk van de speciale interventie-eenheden dat wordt gesubsidieerd door de EU. Atlas is in 2001 opgericht na de aanslagen van 11 september in Amerika. Het netwerk heeft tot doel gezamenlijk te trainen, van elkaar te leren en bij grootschalige terroristische incidenten elkaar operationele steun te verlenen.

Aan deze oefening namen eenheden deel uit onder andere Duitsland, Spanje, België, Denemarken, Zweden en natuurlijk Nederland.

Waddenzee

De oefening omvatte een scenario van een gekaapte veerboot en gegijzeld opvarenden en werd zowel bij daglicht als in de nachtelijke uren op de Waddenzee uitgevoerd. Doordat er honderden figuranten (opvarenden / gegijzelden en enkele terroristen) aan boord van de schepen meedeelden, was een realistische 'setting' gecreëerd. Met inzet van helikopters en RHIB's (*rigid-hull-inflatable-boat*) en zwaar getrainde manschappen kon in alle gevallen snel een einde aan de kaping / gijzeling worden gemaakt. De details van de feitelijke acties blijven hier achterwege, maar opvallend was wel de serieuze medische (na-)zorg, die werd verleend aan de slachtoffers. Al met al hebben onze KMar-reservisten een zinvolle bijdrage geleverd aan een zeer realistische oefening. Aan het eind ontvingen de deelnemers een fraaie sleutelhanger met het DSI-logo en -motto: 'PRAEPARATUS ESTO', dat 'WEES VOORBEREID' betekent.

Terugblik Indië-reünie Boerma-Plaizier/MP III

Ruim vijftig reünisten die gediend hebben in het voormalig Nederlands-Indië (inclusief Nieuw Guinea), Korea en Engeland bij het Korps Militaire Politie, het Wapen der Koninklijke Marechaussee, dan wel bij het Korps Politietroepen, waren op deze mooie zomerse 11e juni aanwezig bij de jaarlijkse Indië-reünie in het Congres en Reüniecentrum 'Kumpulan' in Bronbeek.

De bezoekers werden, evenals in voorgaande jaren, bij de ingang van de 'Kumpulan' begroet door Indië-veteraan en SMC-er Charles Besançon.

Na inleidende woorden van Roel Gras, voorzitter reünievereniging SMC, heette brigade-generaal b.d. Jack Vlaming, voorzitter van de Stichting Marechaussee Contact, in zijn toespraak de aanwezigen van harte welkom, met name kolonel W.J.M. Wiersma-Bernaert namens de KMar, kolonel Michiel C. Dulfer, Commandant KTOMM Bronbeek, brigade-generaal b.d. drs A.D. Vriezen. Mevrouw L.C. Plaizier - Flippo werd vertegenwoordigd door haar dochter. Indiëveteraan Arie van Veen en zijn echtgenote waren door persoonlijke omstandigheden niet in de gelegenheid aanwezig te zijn. Vlaming bedankte Roel Gras, voor het vele werk dat is voorafgegaan aan de voorbereiding van deze dag.

Na zijn inleiding sprak Vlaming over de gebeurtenissen die het afgelopen jaar hebben plaatsgevonden. Ook memoreerde hij het verschijnen van het boek 'Een krachtig instrument'. In dit boek wordt de 200-jarige geschiedenis van de KMar beschreven. Een paar pagina's worden ook gewijd aan de inzet in het voormalige Nederlands-Indië. Vlaming: 'Kort voor het verschijnen van het boek heb ook ik de gelegenheid gekregen op- en aanmerkingen te plaatsen. Ik heb dat onder andere gedaan bij dit hoofdstuk. Naar mijn mening wordt hier niet goed beschreven welke diensten er door u zijn verricht. De schrijvers van het boek hebben er desondanks voor gekozen alleen de inzet in de steden te belichten en niet stil te staan bij de inzet in de buitengebieden. Ik vind dat heel erg jammer. Velen van u wordt daarmee tekort gedaan. Van de 6229 overleden militairen waren er 60 van het KMP/ KMar, procentueel maakten wij minder dan 1% uit van de ingezette troepen. Onze verliezen lagen derhalve hoger dan bij de overige eenheden. Na de toespraak werden de in het

afgelopen jaar overleden sobats herdacht. Roel Gras las 28 namen voor van degenen die ons zijn ontvallen gedurende 2014/2015. Hierop werd een moment stilte in acht genomen.

Bij het KNIL-monument werd een krans gelegd door de dames Jannie Post en Bertie Speelziek. Opperwachtmeester Paul van der Schoot van het Trompetterkorps Koninklijke Marechaussee bracht het signaal 'Taptoe Infanterie' gevolgd door het spelen van twee coupletten van het Wilhelmus. De buitenplechtigheid werd besloten met een defilé. Na de traditionele Indische rijstmaaltijd was er nog ruim de gelegenheid voor de deelnemers om van gedachten te wisselen. Ondanks het steeds geringer wordende aantal sobats, werd teruggekeken op een fijne Indië reünie in Bronbeek.

Terugblik op contactmiddag Badhoevedorp

Voor het tweede achter-eenvolgende jaar kon de SMC op 20 mei 2015 wederom dankbaar gebruik maken van de faciliteiten op de Koningin Máxima Kazerne (KMK) voor het houden van de jaarlijkse contactmiddag 'Amsterdam-Badhoevedorp'. De SMC is veel dank verschuldigd aan districtscommandant brigadegeneraal drs. P.J. Simpelaar om van de unieke locatie gebruik te mogen maken.

Ruim zestig begunstigers hadden zich aangemeld en werden welkom geheten op deze dag door de voorzitter van de reünievereniging, Roel Gras. Na enige inleidende woorden werd een moment stilte gehouden voor een achttal vrienden die ons in de afgelopen periode zijn overleden, te weten de collega's W. Noordenbos, W. Rosier, G. Hardeveld, H. Sabee, P.T. Horbach, E. van de Waal, W.F. Engelberts en A.J. Dekker. Namens de districtscommandant Schiphol was aanwezig luitenant-kolonel Tom Kloppenburg. Verder waren bij het middagprogramma namens de KMar aanwezig kapitein Kees Ploeg, adjudant-onderofficier mevrouw Charlotte Bloemendaal en de opperwachtmeesters Sander Overbeek en Rob Berrenstein van het district. Roel Gras verzocht overste Kloppenburg de dank aan de districtscommandant over te brengen voor het beschikbaar stellen van deze bijzondere locatie ten behoeve van de SMC.

De SMC-contactmiddag, in vroegere jaren bekend als contactmiddag 'Amsterdam' werd in de zestiger jaren van de vorige eeuw, wellicht zelfs eerder, opgezet als informele contactdag voor personeel in het toenmalig District Amsterdam en gehouden op locatie 'Robert Koch' onder regie van SMC-coryfee Arie van Veen. Na de oprichting van de SMC in 1977 is meer structuur in de bijeenkomsten gebracht. Na de sluiting van de Amsterdamse locatie 'Robert Koch' in 2007 werd deze bijeenkomst onder de naam 'Amsterdam/Badhoevedorp' voortgezet in de KMar locatie in Badhoevedorp. Na het in gebruik nemen van de nieuwe Koningin Máxima Kazerne eind 2013, is de oude KMar locatie in Badhoevedorp inmiddels ontruimd. Niet alleen was de SMC deze dag in de gelegenheid haar bijeenkomst op de 'KMK' te houden, maar

de aanwezigen werden bovendien verrast met een tweetal excursies. De deelnemers bezochten in twee groepen een aantal opleidingslocaties. Begonnen werd met het vertonen van een korte film betreffende de werkzaamheden van de KMar op de luchthaven Schiphol. Eén korps voor alle veiligheidszaken op Schiphol, van handhaving openbare orde tot vliegtuigkapingen. En dan verder de werkzaamheden van de landelijk recherche KMar op Schiphol, voor onder andere drugs- en zedenzaken, immigratiecriminaliteit enzovoort.

Vervolgens kon men in de 'wapenkamer' een enorme diversiteit aan in beslag genomen echte en nepwapens bekijken en zelfs vasthouden. Zo zagen we onze deelnemers met uzi, kalashnikov, wurfstokken, Chinese messen, pistolen, boksbeugels en dergelijke in de hand. Een unieke gelegenheid om dit te ervaren. Ook werd een bezoek gebracht aan de ruimte waar een 'mock-up' van een deel van een vliegtuigromp was geplaatst. Deze ruimte wordt benut voor de training van eigen personeel dat onder andere is belast met de uitzetting van uitgeprocedeerde asielzoekers. Maar ook wordt deze locatie benut voor het opleiden van overige Europese grenswachters en Frontex personeel. Ook wordt cabinepersoneel van luchtvaartmaatschappijen in deze ruimte getraind op het omgaan met lastige passagiers, desnoods door hen de handboeien om te doen. Overbeek gaf samen met een collega een demonstratie hoe lastige passagiers in bedwang kunnen worden gehouden. Kortom, de deelnemers konden terugkijken op een zeer interessante en leerzame middag, waarbij toch nog ruimte kon worden gevonden om bij te praten. Ondanks het drukke programma was het reüniegevoel duidelijk aanwezig. ►

Lastige passagier

Wapenverzameling

Ook wordt cabinepersoneel van luchtvaartmaatschappijen in deze ruimte getraind op het omgaan met lastige passagiers, desnoods door hen de handboeien om te doen. Overbeek gaf samen met een collega een demonstratie hoe lastige passagiers in bedwang kunnen worden gehouden.

Kortom, de deelnemers konden terugkijken op een zeer interessante en leerzame middag, waarbij toch nog ruimte kon worden gevonden om bij te praten. Ondanks het drukke programma was het reüniegevoel duidelijk aanwezig. ►

Gezellig samenzijn

Tom Kloppenburg

Roel Gras

- De reünievereniging heeft bij diverse gelegenheden benadrukt dat deze contactmiddag niet slechts voor 'oud-Amsterdammers' bedoeld is. Net als bij alle overige SMC-contactmiddagen zijn alle begunstigers van harte welkom. Het bleek dat hieraan gevolg was gegeven en zo konden ook oud-collega's van buiten voormalig district Amsterdam welkom worden geheten.

De dag werd besloten met een voortreffelijke, door Paresto bereide, rijstmaaltijd.

Een foto-impressie van deze contactmiddag is te zien op de SMC website.

De Koningin Máximakazerne: meerdere faciliteiten onder één dak

De Koningin Máximakazerne (KMK) is sinds maart 2013 officieel in bedrijf. De kazerne biedt huisvesting aan operationele en ondersteunende eenheden van de marechaussee op Schiphol. Tal van faciliteiten zijn er samengebracht onder één dak. Zo kan er efficiënt worden gewerkt.

Faciliteiten gecentraliseerd

Voorheen was de huisvesting versplinterd. Op onder meer Triport II, de Elzenhof, Schiphol-Oost, het World Trade Center Schiphol Airport (WTC) en Badhoevedorp verricht-

ten de medewerkers hun werkzaamheden. Nu zijn op de KMK de legering en tal van andere faciliteiten gecentraliseerd. Zo zijn er op de KMK kantoorruimtes in gebruik bij verschillende diensten, zijn er meerdere vergaderruimtes en is er een bedrijfsrestaurant met een auditorium gesitueerd. Het bedrijfsrestaurant biedt

plaats aan ongeveer tweehonderd personen.

Trainen op de KMK

Op het complex is ook een school voor opleidingen gevestigd waar trainingen en opleidingen aangeboden worden aan marechaussees en (internationale) ketenpartners. De trainingen zijn onder meer gericht op de grensveiligheid. Op de KMK is ook de districtsgarage gehuisvest en voor 'bin-nenslapers' en dienstauto's is er parkeergelegenheid op het kazerneterrein. De sporthal en de fitnessruimte zijn recent in gebruik genomen en marechaussees uit het district kunnen ook op de KMK terecht voor de Integrale Beroepsvaardigheidstraining (IBT). Op de oude kazerne in Badhoevedorp is op dit moment alleen de schietbaan nog in gebruik.

In aanbouw

Op dit moment is het sportveld op het kazerneterrein nog onder constructie. Met de verhuizing van de medische dienst van het WTC naar de KMK kunnen medewerkers van het district Schiphol op korte termijn ook voor medische aangelegenheden op de Koningin Máximakazerne terecht.

Herdenking Englandspiel

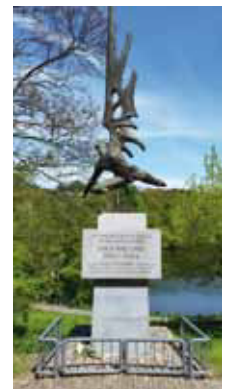
Op 4 mei vond de herdenking Englandspiel plaats bij het monument aan de Hogeweg te Den Haag, alwaar om 15.00 uur de slachtoffers van het Englandspiel en van de operaties van de overige inlichtingendiensten werden herdacht.

Het Englandspiel werd bekend als een misleidingspel, dat tijdens de Tweede Wereldoorlog van 12 maart 1942 tot 1 april 1944 werd 'gespeeld' tussen Britse en, in Nederland gelegerde, Duitse spionagediensten. Hierbij werden 54 Nederlandse agenten direct na hun landing per parachute in Nederland gevangen genomen, slechts vijf van hen overleefden het.

Bij de slachtoffers van dit 'spel' (en aanverwante geheime operaties) waren ook tien marechaussees. Op het monument worden de gevallen symbolisch verbeeld door Icarus, de

mythologische figuur, die op zijn vlucht naar de zon neerstortte.

In aanwezigheid van vertegenwoordigers van allerlei betrokken organisaties werden bij het monument bloemen gelegd om de slachtoffers te eren en te herdenken. Commandant Koninklijke Marechaussee, luitenant-generaal dr. Hans Leijtens legde een krans namens het Wapen der Koninklijke Marechaussee. Brigade-generaal b.d. Jack Vlaming en kapitein b.d. Eelco Bouwman legden een krans namens de Stichting Marechaussee Contact. Bij de herdenking waren ook de volgende SMC-begunstigers aanwezig: Kees Neisingh, Willem van Eekeren en Paulus Pillekes.

Lintjesregen 2015

Ook dit jaar ontvingen weer enkele SMC-begunstigers bij gelegenheid van Koningsdag een Koninklijke Onderscheiding. De Stichting Marechausee Contact feliciteert hen hiermee van harte.

Johan (Joop) Knapen

De burgemeester mr. Joh. C. Westmaas van de gemeente Meppel reikte een onderscheiding uit aan SMC-begunstiger Johan Knapen. Johan Knapen is benoemd tot Lid in de Orde van Oranje-Nassau. De heer Knapen is onder andere vrijwillig actief in de stichting Oud Meppel. Vanaf het jaar 2008 is hij actief als secretaris, vice-secretaris en vice-voorzitter. Hij is initiator en begeleider van veel en belangrijke projecten op het gebied van de historie van Meppel. In de jaren 1989 tot 2009 heeft hij veel betekend voor het onderwijs. Ook is hij als secretaris/penningmeester actief geweest bij het cultureel centrum De Plataan. In de jaren 1980 tot 1993 heeft hij zich ingezet als Ouderling kerkvoogd van de Hervormde gemeente Meppel en als scribe van de Kerkvoogdij, waarbij de reorganisatie van het Kerkelijk Bureau behandeld is. Daarnaast heeft hij zich ingezet als secretaris/voorzitter van de Openbare Bibliotheek Meppel. En tenslotte kan genoemd worden dat de heer Knapen voorzitter was van Scouting Meppel, penningmeester van het Frysk Selskip 'Waling Dykstra' en voorzitter van de reüniecommissie dienstplichtigen lichte 1955-4 van de Koninklijke Marechausee

Marechausee was de heer Oosting actief bij de Elburger Volleybalvereniging, in het bijzonder bij het onderdeel recreatie en buiten volleybaltoernooi en als bestuurslid van de VVV. Mevrouw Oosting heeft zich verdienstelijk gemaakt bij de gymnastiekvereniging SSS. Burgemeester Frans de Lange sprak van een bijzonder moment. Het is één keer eerder voorgekomen dat hij als burgemeester de versierselen heeft uitgereikt aan een echtpaar.

Jetse Kuipers

SMC-begunstiger Jetse Kuipers uit Elburg kreeg ook een onderscheiding uitgereikt door de burgemeester van Elburg. Hij werd benoemd tot Lid in de Orde van Oranje Nassau. De heer Kuipers was dienstplichtig marechausee van de lichte 1970-1. Hij ontving de onderscheiding voor onder andere de vele jaren dat hij zich verdienstelijk heeft gemaakt binnen de Protestantse Gemeente, de Ichthuskerk in Elburg. Hij is ouderling geweest en lid van de Commissie van Beheer. Verder is hij inmiddels 25 jaar hulpkoster en verricht hij vrijwilligerswerk bij de oud papieractie. Daarnaast is de heer Kuipers 18 jaar actief bij Veilig Verkeer Nederland afdeling Elburg-'t Harde en Educatie medewerker bij Museum Sjoel. Tevens vervult hij een bestuurslidmaatschap bij het Ouderen Contact in Oostendorp.

Hendrik Jannes Oosting en Aaltien Oosting-Eising

Op 24 april heeft de burgemeester van Elburg, Frans de Lange, een Koninklijke Onderscheiding uitgereikt aan SMC-begunstiger Henk Oosting en ook aan zijn echtgenote Alie Oosting. Beiden ontvingen de onderscheiding Lid in de Orde van Oranje-Nassau. Het echtpaar heeft ruim 20 jaar vrijwilligerswerk verricht bij de Marechauseevereniging Fonds Sociale zorg, regio Overijssel en Flevoland. Het fonds verleent financiële steun aan leden wanneer zij, buiten hun schuld, in financiële moeilijkheden verkeren. Daarnaast leggen de vrijwilligers van het fonds bezoeken af bij langdurig zieke leden, leden die blijvend letsel hebben opgelopen, ouderen en nabestaanden. De heer en mevrouw Oosting hebben zich binnen genoemd fonds bijzonder verdienstelijk gemaakt, boden mentale steun aan (oud) KMar-medewerkers en hun familieleden en verrichtten ondersteunende taken. Naast het vrijwilligerswerk bij de

Koninklijke Onderscheiding voor museum-medewerker

Op vrijdag 24 april 2015 ontving wachtmeester 1 b.d. der Koninklijke Marechausee H.A. (Henk) Basten een Koninklijke Onderscheiding en werd Lid in de Orde van Oranje Nassau. Deze onderscheiding viel hem ten deel onder andere voor zijn jarenlange inzet als archivaris bij de Stichting Museum der Koninklijke Marechausee. Bij de uitreiking van de onderscheiding door de burgemeester van Nijmegen, de heer drs. H.M.F. Bruls, waren zijn echtgenote, familieleden, vrienden, collega's van het Marechauseemuseum en een bestuurslid van de Stichting Museum der Koninklijke Marechausee aanwezig. De heer Basten stopt per 1 september na ruim twintig jaar met zijn werkzaamheden voor het museum. Wij feliciteren de heer Basten en zijn echtgenote met deze bijzondere onderscheiding.

Vrijheid heeft onderhoud nodig

Op dinsdag 4 mei 2015 vond op het bekende ereveld te Loenen de traditionele dodenherdenking plaats die wordt georganiseerd door de Nederlandse Oorlogsgravenstichting.

Dit bijzondere ereveld heeft niet de gebruikelijke opzet van lange rijen grafstenen die strak in het gelid staan, de 3600 platte grafstenen liggen hier verspreid over het zeventien hectare grote bosgebied. Ook militairen die naderhand in één van de Nederlandse VN-missies zijn omgekomen, kunnen hier hun laatste rustplaats krijgen zoals de in Uruzgan omgekomen Timo Smeehuizen.

Dit jaar waren ook twee leden van de SMC uitgenodigd om samen met kolonel b.d.

Peter Klein (namens het Veteranenplatform) en een vertegenwoordiger van de Dutch Biker Veterans Association, de zogenaamde 'koepelkrans' te leggen.

De plechtigheid vond plaats op het grote veld tegenover de kleine witte houten kapel op dit sfeervolle en rustieke ereveld in de bossen bij Loenen. Het begin werd aangekondigd door het traditionele luiden van de kleine klok op de kapel. Daar tegenover zaten de autoriteiten en de honderden vertegenwoordigers van de vele uiteenlopende organisaties van oud-militairen, veteranen, verzetsstrijders, Engelandvaarders, militaire vakbonden, voormalige overzeese gebiedsdelen, overlevenden van de nazi-kampen en de zeer opvallende, in stoere motorpakken geklede, vertegenwoordigers van de 'Dutch Biker Veterans Association (DBVA) die ondanks hun ruige outfit een strakke demo gaven van exercitie en discipline.

Vrijheid heeft onderhoud nodig

Dit was het thema van de toespraak waarmee de Minister van Defensie, mevrouw J.A. Hennis-Plasschaert, de plechtigheid opende. Zij wees erop dat 'vrijheid' ook zeventig jaar na de tweede wereldoorlog helemaal niet zo vanzelfsprekend is als sommigen maar graag willen denken. Ook nu, anno 2015, heeft onze vrijheid telkens 'onderhoud' nodig want oplaaiende rassenhaat, discriminatie, antisemitisme en onverdraagzaamheid knagen aan de fundamenten van die vrijheid en als we niet goed voor het onderhoud zorgen, dan stort die vrijheid in. Mevrouw Hennis citeerde daarbij de Amerikaanse oud-president Jefferson die ooit zei dat permanente waakzaamheid de prijs is voor onze vrijheid.

Uit de vele duizenden oorlogsverhalen koos zij twee voorbeelden van vrouwen die hun verzetswerk in de oorlog met de dood hebben moeten bekopen en een daarvan betrof haar eigen verre overgrootmoeder die in Amsterdam in haar pension onderduikers herbergde.

Zoals zo velen werd zij verraden, opgepakt en gemarteld waarna zij uiteindelijk door ontberingen in Ravensbrück omkwam.

Gebruik je spiegel met beleid en verstand

Zo zou je het thema kunnen omschrijven van de toespraak door de Hoofdkrijgsmachtrabbin, kolonel D.M. Sebbag. Deze in het uniform van de Koninklijke Marechaussee geklede geestelijke begon zijn toespraak op verrassende wijze door te verwijzen naar zijn eerste autorijles waarbij de instructeur hem wees op het belang van de achteruitkijkspiegel.

Om veilig vóóruit te kunnen rijden, is het belangrijk om regelmatig via de spiegel naar achter te kijken. De rabbijn gebruikte dit beeld als metafoor voor het leven: 'je moet niet alleen maar in de spiegel naar het

verleden blijven kijken maar ook niet alleen maar de blik op de toekomst gericht hebben zonder ooit naar het verleden om te willen kijken. Regelmatig een korte blik op het verleden werpen om vanuit de lessen van dat verleden, beter de weg naar de toekomst aan te kunnen.'

De rabbijn rondde zijn toespraak af met lovende woorden over 'de mannen en vrouwen van de Marechaussee' die in binnen- en buitenland en in het verleden en heden zulk belangrijk werk doen en ons aller respect verdienen.

Na stemmige koralen, gespeeld door de Politiiekapel Noord- en Oost-Gelderland, declameerden drie leerlingen van de Koninklijke Scholengemeenschap Apeldoorn prachtige gedichten waarna de Minister van Defensie samen met de voorzitter van de Nederlandse oorlogsgravenstichting, als eersten een krans legden bij het monument 'de vallende man' op dit ereveld. Vele organisaties volgden haar voorbeeld maar ook vele bezoekers legden hun eigen boeket bij de officiële kransen.

Na de 'taptoe' en het uit volle borst meegezongen 'Wilhelmus' kreeg iedere aanwezige een tulp uitgereikt met het verzoek die ergens op het ereveld bij één van die 3600 graven te leggen. Bij deze wandeling over het ereveld vallen telkens weer de jonge leeftijden op van al die omgekomen militairen, verzetsstrijders, willekeurige slachtoffers van Duitse represaillemaatregelen, mannen uit de 'Arbeitseinsatz' en anderen; inderdaad vaak jonger dan de eigen kinderen nu.

16 april 2015 bezoek aan Koning Willem III-kazerne

Op donderdag 16 april brachten een veertigtal SMC'ers, al dan niet vergezeld van een partner, een bezoek aan de Koning Willem III-kazerne. Van tevoren was men al gewaarschuwd dat er actuele bouwactiviteiten merkbaar zouden zijn. En dat bleek een terechte waarschuwing. Omdat op het Square een tijdelijk kazerne-restaurant was ingericht kon er niet geparkeerd worden, dus ging iedereen te voet van de grote parkeerplaats tegenover het kazernecomplex naar een

Ontvangst met koffie in de 'KEK-tent'

separate ruimte achterin dit restaurant. Tijdens deze wandeling was al goed te zien dat het KEK-gebouw in handen van de bouwvakkers was gevallen. Dit gebouw zal nog tot begin 2016 gerenoveerd worden, om daarna een mooie accommodatie te bieden aan de hongerige en dorstige gebruikers. Ondanks de geïmproviseerde ruimte in de tijdelijke 'tent' was het echt een gezellige ontvangst. Na de koffie en enkele welkomstwoorden van Roel Gras, maakten de bezoekers kennis met drie rondleiders. Het was duidelijk even wennen toen hen gevraagd werd zelf even drie groepen te formeren. Het was merkbaar dat de generaties oud-marechaussees van SMC vroeger gewend waren, zeker op deze kazerne, al dan niet vrijwillig aangewezen te worden. Tijden veranderen. De groepen werden vervolgens rondgeleid door het compleet vernieuwde Gebouw 55, slechts de uiterlijke vorm en enkele zorgvuldig gerestaureerde elementen, als de bijzondere schuif/draaideuren uit het eind van de jaren dertig, herinnerden aan het vroeger gebouw met zijn garages, opslagruimten, ophaalplekken voor strozakken en dergelijke. De oplevering van het laatst gereed gekomen gedeelte

Rondeleiding begon met informatie over wat er aan de buitenkant gedaan was

Schietbaan in wording, op de achtergrond is de imposante luchtbehandeling te zien

was aanstaande en het wachten was alleen nog maar op de installatie van de inrichting van de schietbanen. De voor schietbanen bestemde ruimten waren dus nog leeg, maar de bijzondere architectuur, de luchtbehandeling en akoestische voorzieningen maakten nu al veel indruk en deden vermoeden dat er, na gereedkomen, hypermoderne 'state of the art'- schietbanen zullen zijn.

Wat al wel gereed werd was is een hypermodern trainingscentrum, voorzien van moderne snuffjes, met een gedeeltelijk ondergronds aangebouwd sportcentrum. De uitstekende uitleg die de rondleiders aan het bezichtigen toevoegden en hun antwoorden op de vele vragen, zorgden ervoor dat de bezoekers vol bewondering waren, hoewel enkelen het niet konden laten om ook

Gemoedelijke en lekkere lunch in de Cantharel

even aan het verleden van het gebouw te denken 'De plek waar ik leerde autorijden' en 'Ik zie me nog bij de foerier mijn PU, mijn persoonlijke uitrusting ophalen'. SMC beoogt met het organiseren van dergelijke bijeenkomsten het onderhouden van onderlinge band tussen oud-marechaussees en het levendig houden van de betrokkenheid en belangstelling voor de Koninklijke Marechaussee. Aan beide doelen voldeed dit bezoek, met een voor SMC zo kenmerkende mix van oud-beroeps en oud-dienstplichtig personeel, aan de Koning Willem III-kazerne. Na een prima lunch in 'De Cantharel' keerden ze, na een gemeend dankjewel aan de organisatoren, tevreden huiswaarts.

Nieuwe begunstigers

J. Brand
Dpl 65-2

M.D. van der Plaat
Ber 56-3

A.W. van Sprang
Dpl 58-6

Wij heten de nieuwe begunstigers van harte welkom. In totaal vormen nu 2874 begunstigers, die dienen of gediend hebben bij de Koninklijke Marechaussee, het Korps Politietroepen of het Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee (of hun partners) en afkomstig zijn uit alle delen van onze bevolking, een substantiële kring van vrienden rondom het Wapen der Koninklijke Marechaussee.

Het Bestuur.

Overleden

C.C.B. van Baalen
Geboren 13 april 1944
Overleden 9 maart 2015
Dpl 64-4

J. Boonstra
Geboren 7 december 1961
Overleden 5 april 2015
Dpl 81-3

J. Boot
Geboren 22 maart 1930
Overleden 27 maart 2015
Ber 50-5

A.J. Dekker
Geboren 4 augustus 1928
Overleden 2 mei 2015
Ber

J.C. van Dijk
Geboren 9 april 1922
Overleden 31 maart 2015
OVW; NBS; ENG; 1 DMC;
GBI; Ned. Indië; 6 MPI; 3
MPIV

W.Th. Engelberts
Geboren 19 februari 1930
Overleden 28 april 2015
Dpl 50; 3 DMC; Ber

C.W. van Loon
Geboren 2 januari 1931
Overleden 14 april 2015
Ber 50-6

H.J. Schnieders
Geboren 19 november 1942
Overleden 5 april 2015
Dpl 61-5

P. de Vries
Geboren 21 maart 1931
Datum overlijden niet
bekend
Ber 51-1

Bestuur en redactie van de
Stichting Marechaussee
Contact betuigen de
nabestaanden hun
medeleven en wensen
hen sterkte toe.

Stichting Marechaussee Contact

Marechaussee Contact (MC) verschijnt zes maal per jaar en wordt verstrekt aan begunstigers van de Stichting Marechaussee Contact.

Nieuwe abonnees dienen zich derhalve eerst aan te melden als begunstiger. Hoewel uiterste zorg is besteed aan MC, aanvaardt noch de redactie, noch de stichting enige aansprakelijkheid voor eventuele fouten en/of onvolkomenheden in het blad.

Voorzitter

J. Vlaming
e-mail: vlamingj@gmail.com

Vice-voorzitter

G.N. Roes
e-mail: gerard.roes@planet.nl

Secretaris SMC

P. Scholte
Postbus 125
7590 AC Denekamp
tel. 0049 594 1999099
e-mail: scholte.p@gmail.com
Tevens adres voor overlijdensberichten
SMC-begunstigers

Penningmeester

E. Bouwman
tel: 071 - 5416060
email: e.bouwman@ziggo.nl
Bankrekening:
IBAN: NL82 INGB 0003 9121 06
BIC: INGNL2A

Aanmeldingen, adresmutaties en werving

C. de Boom
Johan Frisoplein 23
8071 LX Nunspeet
tel. 0341-257129
e-mail: c.dboom@chello.nl

Administratie begunstigerbijdragen

P. van Sprang
Tel. 0252-674279
e-mail: begunstigersbijdragen@marechausseecontact.nl
Bankrekening 3912106 t.n.v. SMC te Nieuw Vennepe
IBAN: NL82INGB0003912106
BIC: INGBNL2A

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

R. Gras
Walstro 33
1273 BH Huizen
Tel. 035-5258313
e-mail: roelgras@hetnet.nl

Veteranen

F. H.C. Meijer
Tel. 0341-417087
e-mail: frans.meijer@kpnmail.nl

Nuldlijnsondersteuning SMC-coördinator

H.J. van Harten
Oude Lagezoom 3,
4328 ED Burgh Haamstede
telefoon 06-38655572 / 0111-720326
e-mail: dvhartens@zeelandnet.nl

Indië

Zie adres aldaar

Redactie

J. Vlaming, R. Bouwman, F.H.C. Meijer, W.A. Geense, E.C.G. Boom, M.N.M. Broekhuizen-Klijnhout, E.A.W. Damen

Redactieadres

Weeshuiswal 9
4116 BR Buren
Tel. 0344-571256
e-mail: redactiemc@gmail.com

Webmaster SMC - www.marechausseecontact.nl

R. Bouwman
e-mail: roelbouw@gmail.com

Stichting Marechaussee Contact

De Stichting Marechaussee Contact (SMC) is een ideële stichting zonder winst-oogmerk, op 24 oktober 1977 opgericht in Buren en gevestigd op het adres Weeshuiswal 9, 4116 BR, Buren (Gelderland).

SMC is aangesloten bij het Veteranen Platform en onderhoudt nauwe banden met o.m. het Wapen der Koninklijke Marechaussee, het Veteranen Instituut en het Museum der Koninklijke Marechaussee.

De Koninklijke Marechaussee is een militaire politieorganisatie waarin in het verleden het Korps Politietroepen en het Korps Militaire Politie in Nederlands-Indië zijn opgegaan.

Zowel beroeps- als dienstplichtig personeel, dat gediend heeft of dient bij het Wapen en/of bovengenoemde korpsen, wordt van harte uitgenodigd zich aan te melden als begunstiger van SMC.

Reünievereniging Marechaussee Contact (RVMC)

In het kader van de Raamregeling Reüniefaciliteiten (Ministerie van Defensie 2010) is in 2013, onder de paraplu van de Stichting Marechaussee Contact, een reünievereniging opgericht. RVMC is opgericht tegen de achtergrond van kostenvergoeding op grond van de Defensie Regeling Reünie Faciliteiten. Elke SMC-begunstiger die veteraan, oorlogs- of dienstslachtoffer of postactief is wordt automatisch en kosteloos lid van RVMC. Tenzij hij of zij bezwaar hiertegen aantekent. Wel of niet lid zijn van RVMC heeft geen enkele consequentie voor de dienstverlening aan SMC-begunstigers.

Doelen

SMC heeft tot doel het onderhouden of vernieuwen van vriendschappelijke banden tussen hen die in het heden of verleden als militair of burger werkzaam waren of zijn bij de Koninklijke Marechaussee, Korps Militaire Politie/Koninklijke Marechaussee en Korps Politietroepen. Tevens draagt SMC ertoe bij dat belangstelling voor en betrokkenheid met het Wapen der Koninklijke Marechaussee en de nauw daarbij betrokken instellingen levendig wordt gehouden. SMC wordt bij het realiseren van haar doelen ondersteund door enkele duizenden begunstigers.

Hoe?

SMC tracht haar doel onder meer te realiseren door het:

- organiseren van contactbijeenkomsten, excursies en reünies
- deelnemen aan herdenkingen
- tonen van onderling medeleven bij 'lief en leed'-gebeurtenissen
- aandacht schenken aan hoogtijdagen van het Wapen
- uitgeven van 'Marechaussee Contact'
- informeren via de website www.marechausseecontact.nl
- verzenden van een wekelijkse nieuwsbrief
- ondersteunen van de veteranenzorg binnen de Koninklijke Marechaussee
- beantwoorden van specifieke vragen
- geven van voorlichting

Nuldlijnsondersteuning

Veteranen Platform, Samenwerkende Veteranenontmoetingscentra en het Veteranen Instituut namen het initiatief tot het bieden van gestructureerde nuldlijnsondersteuning aan veteranen, militaire dienstslachtoffers en hun directe relaties. SMC participeert in dit ondersteuningsinitiatief. Het vfonds financiert dit met gelden uit de Nationale Postcode Loterij.

Marechausseemuseum

Marechausseemuseum in Koninklijk Weeshuis, Buren.

Het museum leidt de bezoeker langs de tijdlijn van de Marechaussegeschiedenis. Van de maréchaussée te voet uit 1814 tot de actualiteit van de Marechaussee van nu.

Het schitterende Weeshuis is een prachtige en geliefde trouwlocatie. En aan kinderen en kleinkinderen is gedacht, zij maken puzzeltochten, kunnen op de foto, klimmen in een voertuig en hebben het er naar de zin! Het Marechausseemuseum biedt daarnaast, onder de naam 'Marechaussee Meeting Point' aanlandwerkplekken en vergaderaccommodatie voor de collega's van Het Wapen.

Welkom in het
Museum der Koninklijke Marechaussee!
Opgericht in 1936.

